1979 பிப்ரவரி 20]

(4) அமைச்சரவையின்மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம் மற்றும் கண்டனத் தீர்மானங்கள் மீது விவாதம்—(தொடர்ச்சி).

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஆறு மாத காலமாக தொழிற்சங்க இயக்கமும், தமிழ் நாட்டு தொழிலாளர் வர்க்கமும், தொழிற்சங்க உரிமைகளுக்காக, வேலை நிறுத்த உரிமைகளுக்காக, வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்காக போலீஸ் அடக்குமுறைகளை எதிர்த்து, குண்டாயிசத்துக்கு எதிராக, அரசாங்கத்தை எதிர்த்து, முதலாளிகளை எதிர்த்து வீரமாகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் கொள்கை விஷயமாக இந்த அரசு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அரசு போகும் அளவுக்கு போகும் என்று நாங்கள் முழுக்க முழுக்க எதிர்பார்க்கவில்லை என்றாலும், மேற்கு வங்கம் போன்று, திரிபுரா போன்று முழுக்க முழுக்க எங்களுடன் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்காவிட்டாலும் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் ஒரு மிதமான கொள்கையை எதிர்பார்த்தோம், ஒரு லிபரல் பாலிசியை எதிர்பார்த்தோம். கடந்த 20 மாதங்களாக, குறிப்பாக கடந்த 6 மாதங்களில் எங்கள் நம்பிக்கை பொய்த்துவிட்டது. தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையை அவையின்முன் ஃபோகஸ் பண்ண வேண்டும். மக்கள் முன் இதைக் கூண்டில் ஏற்றவும் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அரசாங்கம் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையை நடைமுறையில் கைவிட வேண்டும். நடைமுறையில் என்பதை எம்ஃபசைஸ் பண்ணிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். டிக்ளரேஷன்கள் அவசியமில்லை, நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அப்படி சரியான முறையில் புதிய கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்த அரசு முன்வருமானால் இந்தத் தீர்மானத்தின் பிரதான நோக்கம் நிறைவேறிவிடும் என்று நம்புகிறேன்.

இந்தத் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கை அரசு பொறுப்பேற்ற போது உருவாகவில்லை. ஆரம்பத்தில் பாரபட்சமற்ற முறையில் சில பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்போதே தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக சில விதைகள் விதைக்கப்பட்டன. காலப் போக்கில் அவை செடியாக வளர்ந்திருக்கின்றன. வேலை நிறுத்தங்களில் அரசு அணுகுமுறை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். வேலை நிறுத்தங்கள் சமூக பொருளாதார நிலை காரணமாக ஏற்படுகின்றன. சமூக பொருளாதார நிலைகளில் மாநில அரசுக்குக் கண்ட்ரோல் இல்லை என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சமூக பொருளாதார நிலைமைகளின் ஸ்ட்ரிங்ஸ் மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த சமூக பொருளாதார நிலைமைகள் தான் வேலை நிறுத்தங்களுக்குக் காரணம் என்று சொல்லுவேன். சுரண்டல் இருக்கும்வரை நிச்சயமாக வேலை நிறுத்தங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். லண்டனில் ஸ்ட்ரைக் நடந்தது. தெருக்களில் கார்பேஜ்கள் குவிந்துவிட்டன. அங்கே தி. மு. க. வோ,

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 20

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ கிடையாது. மேற்கு ஜெர்மனியில் 40,000 ஸ்டீல் ஒர்க்கர்ஸ் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அங்கே அவர்களைத் தூண்டிவிட திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ, ஜனதாக் கட்சியோ மற்ற கட்சிகளோ கிடையாது.

இந்திய நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலேயும் இன்றைக்கு வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழகமும் இந்தியாவின் ஒரு பகுதி என்பதை நம்முடைய முதலமைச்சரோ அல்லது இந்த அரசாங்கமோ மறந்துவிடக் கூடாது. வேலை நிறுத்தம் விஷயத்தில் விதிவிலக்காக தமிழகம் இருக்க முடியாது. எங்கள் கட்சி ஆட்சி நடத்துகிற மேற்கு வங்காளத்திலே ஸ்ட்ரைக் விதிவிலக்கு இல்லை. ஜூட் ஒர்க்கர்ஸ் இரண்டரை லட்சம் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு அங்கே வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு அங்கே போலீஸை விட்ட்ரா பண்ணியாகிவிட்டது. சர்க்கார் எங்களுடைய கட்சியினுடையது தான், எங்களைக் கவிழ்ப்பதற்கே நாங்கள் வேலை நிறுத்தத்தைத் தூண்டிவிடுவோமா? சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். It is for a jnst cause, just right. This is a general phenomenon. Against labour movement என்ற முறையிலே பார்க்கக்கூடாது. பர்ஸ்ட் பாலிசி We must learn to live with the strikes. வேலை நிறுத்தங்களுடன் சகவாழ்வு வாழ நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்படுமானால் முன்னதாகவே தலையிட்டு சமரஸம் செய்து அவைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். எந்த விதமான சப்ஜக்டிவ் ரீயாக்ஷனும் இல்லாமல், டி. எம். கே. யூனியனா, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு யூனியனா என்றெல்லாம் பாக்கிற அந்த விவகாரம் வேண்டாம். சப்ஜக்டிவ் பிரச்சினையாக பார்க்காமல் தவிர்க்க முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அப்படி தவிர்க்க முடியாத நிலையில் வேலை நிறுத்தம் நடந்தால் போலீஸ் தலையிடக் கூடாது. The Government must be srtict on that question. அந்த நேரத்திலே கூட்டங்களைத் தடை செய்யக் கூடாது. பொய் கேஸ்களைப் போடக்கூடாது என்று ஸ்ட்ரிக்ட்டாக இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். குண்டர்களை எப்படியும் வளைத்துப் போட வேண்டும், கருங்காலிகளுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கக் கூடாது. அந்த நேரத்திலே புதிய தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தக் கூடாது. வேலை நிறுத்தத்தின் போது இடையிலே லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் முயற்சி செய்து தீர்த்து வைக்கவேண்டும். இதுதான் கொள்கை. ஆனால் நம்முடைய தமிழக அரசு என்ன செய்தது? ஆரம்பத்திலே சில வேலை நிறுத்தங்களைத் தீர்த்தார்கள். ஆனால் ஒன்றைத் தீர்த்தால் இன்னொன்று பொதுக்கென்று வருகிறது. இங்கேதான் அரசாங்கத்திற்கு ஆத்திரம் வருகிறது. என்ன இது நாம் ஒன்றைத் தீர்த்தால் இன்னொன்று வருகிறது, ஆத்திரம் வருகிறது, வேலை நிறுத்தங்களைத் தடை செய்யும் சட்டம் வருகிறது, அந்தச் சட்டத்திலே இந்த அரசாங்கத்தினுடைய ஆத்திரம் பளிச்சென்று தெரிகிறது. டி. வி. எஸ்., டி. ஐ. சைக்கிள்ஸ் வேலை நிறுத்தப்

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. ரா. உமாநாத்]

பிரச்சினைகளில் 2 குண்டாயிசத் தாக்குதல் ஆகியிருக்கிறது, 2 பையரிங் ஆகியிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகள் பந்த் டெக்ளேர் பண்ணியாகிவிட்டது. நிறுத்தமுடியாது என்கிறபோதுதான் ஆத்திரம் வந்தது 'That is the starting point of attack.' நம்முடைய முதல்வருக்கு கோபம் வந்தாகிவிட்டது. அவர் பழைய இராமச் சந்திரன் ஆகிவிட்டார். அவருடைய பாணியிலே சொல்வதானால் அப்படித்தான் நான் சொல்லவேண்டும். பழைய இராமச்சந்திரன் ஆகிவிட்டார், நான் சொல்லவில்லை, நான பழைய இராமச் சந்திரன் இல்லை என்று அவரே சொல்லியிருக்கிறார், அந்த முறையிலேதான் நான் சொல்கிறேன். கோபம் வந்துவிட்டது, ஆத்திரம் வந்துவிட்டது. முதலமைச்சரே சொல்லியிருக்கிறார், நான் இந்தப் பதவியில் இருக்கிறபோது என்னை யாரும் ஆத்திர மூட்டமுடியாது என்று சொன்னார், நல்ல சவால். ஆனால் அவர் அதிலே தோல்வியடைந்துவிட்டார், அவரை இந்தச் சபையிலே யாரும் ஆத்திரம் மூட்டமுடியவில்லை, இங்கே வெற்றி பெற்றிருக் கிறார், ஆனால் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் ஆத்திரமடைந்து விட்டார் என்பதுதான் உண்மை. வேலை நிறுத்தத்தை மூன்று நாட்களிலே முறியடிக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்தார். பந்த் நடத்தமுடியாத ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். தொழிற்சங்கங்கள் மீதும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்மீதும் அடக்குமுறையை கட்டவிழ்த்து விட்டார்கள். போராட்டங்களை முறியடிக்கவும், தொழிற் சங்கங்களை நசுக்கவும் பல்வேறு முறைகளை மேற்கொண்டார்கள். இந்த பீரியடிலேதான் கோபம் புல் ஸ்டார்ட் ஆகிறது. ஆரம்பத் திலே தி.மு.க. தொழிற்சங்கத்தை அடக்குவது என்று ஆரம்பித் தார்கள். யுனைடெட் ஆக்ஷன் என்ற பிரின்சிபிளை டிஸ்ஸூவேட் பண்ண அரசாங்கம் முயற்சியெடுத்தது. தி.மு.க. தொழிற்சங்கம் சி.ஐ.டி.யு. தொழிற்சங்கம் ஆகியவைகளை அடக்க முயற்சித் தார்கள். எங்களை டிஸ்ஸூவேட் பண்ண முயற்சித்தார்கள், ஆனால் முடியவில்லை. இதிலே நோ பாலிட்டிக்ஸ், டிரேட் யூனியன் என்ற முறையிலே எந்தக் கோரிக்கை கொடுத்தாலும் அதைக் கவனிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. எங்களை டிஸ்ஸூவேட் பண்ண முடியாத நிலையில் அவர்கள் எங்கள்மீதும் பயங்கரமாகப் பாய ஆரம்பித்தார்கள். அது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி நடக்க விடுவதன் காரணமாக வேலை நிறுத்தங்கள் என்ன ஆகும்? நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். முண்டியம்பாக்கம் சர்க்கரை ஆலையில் அந்தத் தொழிற் சங்கத்தின் காரிய தரிசியினுடைய மனைவி, வீட்டில் சில பிரச்சினை களின் காரணமாக தற்கொலை செய்து செத்துவிட்டார் என்று சொல்லி இன்றைக்கு தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் அங்கே ஓடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10·50)

Social problems will arise and human problems will arise. இதை மனத்திலே வைத்துக்கொண்டு ஆத்திரப்பட்டுப் பயன் இல்லை.

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 20

சிம்கோ மீட்டர் போரட்டத்துடன் அரசாங்கத்தின் அணுகும் முறை சரியான உதாரணம். அதைப்பற்றி விவரங்கள் கூறியுள்ளேன். ஏற்கனவே சொல்லியாகிவிட்டது. அதை உடைப்பது என்பது முதலாளியின் முடிவு. அதற்கு ஈட்டி முனையாக தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அமைந்தார் என்று சொல்வதற்குத் தயங்க மாட்டேன். அவர்கள் திருச்சிக்கு வந்தபொழுது ரொம்பக் கோபமாக சர்க்யூட் ஹவுசில், யார் இருக்கிறார்கள் என்று கூடக் கவனிக்காமல் ஐ. என். டி. யூ. சி.யைச் சேர்ந்த மொய்னுதீன் விசுவநாதனுக்குப் போன் செய்ய நாம் பேசி வைத்த 200 ரூபாய் அட்வான்ஸை டெக்லேர் செய்யச் சொல்லுங்கள், ஒரு பகுதியினர் வேலைக்கு வருவார்கள், இப்படி உடைப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று அவர்கள் பேசினார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் திருச்சிக்குச் சென்றபொழுது திரு. உமாநாத் அவர்களையும், திரு. ரங்கராஜன் அவர்களையும் தான் கண்டேனே தவிர, இரண்டு நாட்களுக்கு முன் சர்க்கரை ஆலைப் பிரச்னை வந்தபொழுது மொய்னுதீனைக் கண்டேனே தவிர, அதற்குமுன் கண்டதில்லை என்று உறுதியாகச் சொல்கிறேன். அவரிடம் இதைப்பற்றிப் பேசியதும் இல்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : அவர் மறுத்துக்கொண்டுதான் இருப்பார். சீஃப் மினிஸ்டரின் இன்ஸ்டரக்ஷனின் பேரிலே சர்க்யூட் ஹவுசுக்கு வந்தார்கள். பேட்டைவாய்த்தலை சம்பந்தமாக. அப்பொழுது இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுதுகூட தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் இப்படிச் சொல்கிறார் ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. எனவே, அவர்கள் அப்படிப் பேசினார்கள்.

97-வது நாள் நான் முதலமைச்சரைக் கடைசி தடவையாக அணுகுகிறேன். கடிதம் எழுதினேன். அவர் அமைச்சரையும் என்னையும் வைத்து, தொழிலாளிகளின் ஊதிய நிலைமையை மாற்றி அமைக்க சமரச ஏற்பாடு செய்யவும் என்றார். சரி என்றார் அமைச்சர். ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க வைக்கிறேன் என்றார். ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் ஒரு ஆண்டுக்குச் செலவு செய்ய வைக்கிறேன். மாதத்திற்கு 45,000 ரூபாய், 50,000 ரூபாய் செலவு செய்ய வைக்கிறேன் என்று சொன்னார், 4 ரூபாய், 4½ ரூபாய் என்பதை இனிமேல் ஒத்துக்கொள்ளமுடியாது என்றார். 1981-வரையில் காத்து நிற்க முடியாது என்று சொன்னார். முதலாளி விசுவநாதன் சென்னைக்கு வந்தார். அவ்வளவுதான். அமைச்சர் நேர் தலைகீழாகப் பல்டி அடித்தார். பல்டி என்பது பார்லிமென்ட்ரி வார்த்தை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். 102 பேர்களை உடனடியாக பர்மனென்ட் செய்வதாகவும், 6 மாதங்கள் கழித்து இன்னொரு 100 பேரையும் பர்மனென்ட் செய்வதன் மூலம் 76 ரூபாய் தலையொன்றுக்கு உயர்வு கிடைக்கும். அவ்வளவுதான். பாக்கியிருப்பவர்கள் 4½ ரூபாய் இருக்கிறதே அது என்ன என்று கேட்டால் 4½ ரூபாய்தான்

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. ரா. உமாநாத்]

என்றார். சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது, மாற்ற முடியாது என்றார். வேதாளம் மீண்டும் முருங்கமரம் ஏறிவிட்டது. இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது, முதலாளி கூறுவது இருக்கட்டும், டிஃபென்சிலிருந்து ஆர்டர் வர வேண்டும். இப்பொழுது ஆர்டர் போதாது என்று சொல்கிறார். ஏன் ஆர்டர் இல்லையா? சிலோனிலிருந்து சிம்கோ மீட்டர் பற்றி டாக்டர் வேல் முருகன் என்பவர் அணுகிப் பேசினார், அதற்கு மேனேஜிங் டைரக்டர் சொல்கிறார், We have orders up to 1981. 1981 ஆம் ஆண்டு வரை என் கையில் ஆர்டர் நிறைய இருக்கிறது என்று சொல்லி நிராகரித்துவிட்டார். ஆனால் ஒரு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சொல்கிறார் ஆர்டர்ஸ் இல்லை என்று. Actually he is speaking for the employer. அவர் கோபித்துக்கொள்வார். பரவாயில்லை. அதையெல்லாம் பேஸ் பண்ணித்தான் சொல்கிறேன். நான் சிரித்துக்கொண்டுதான் பேசினேன்.

இந்த முதலாளிக்கு நிதிநிலைமை சரியில்லை என்கிறார் அமைச்சர். பம்பாயில் ஒரு பினாமி கம்பெனியை வைத்துக் கொண்டு இந்த முதலாளி விசுவநாதன் அந்த ப்ரொடக்ஷன் சேல்ஸ் ஏஜன்சியாக இருக்கிறார். எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு டைரக்டாக அனுப்புகிறார்கள். அதிலே பினாமியாகச் செய்கிறார்கள். அதிலே அவருக்குப் பங்கு உண்டு. சேல்ஸ் கமிஷன் என்ற பெயரிலே ரூ. 10 இலட்சம் போன வருஷம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக? இங்கே அடித்த கொள்ளை போதாது என்று அங்கே கொண்டு போய், அவருக்கு பார்ட்னர்ஷிப் இருக்கிற கம்பெனிக்கு கொண்டு போய், அதிலே கொஞ்சம் கொள்ளை அடிக்க. அந்த ரூ. 10 இலட்சத்திலே ரூ. 6 இலட்சம் பங்கை எடுத்து, ஓர்க்கர்ஸுக்குக் கொடுத்தால் இந்த ஓர்க்கர்ஸ் பிராப்ளத்தை தீர்க்க முடியும். ஆனால் அமைச்சர் சொல்கிறார், முதலாளி சொல்வது இருக்கட்டும்.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: ஒரே ஒரு முறை இன்டரப்ஷன். பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்னையில் முழுக்க, முழுக்க, ஆதி முதல் அந்தம் வரை-நேற்று வரை-நடந்தது முதல்வருக்குத் தெரியும். எனவே அவர் பதில் சொல்லும்போது சொல்லிவிடுவார்கள். ஒன்றை இந்த அவைக்கு நான் சொல்லிவிட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 17—4—1978 அன்று சிம்கோ மீட்டரிலிருந்த ஒரே தொழிற்சங்கமான.....

திரு. ரா. உமாநாத்: ஐ எம் சாரி, கதை போல் சொன்னால், ஆரம்பம் முதல் சொல்வது என்றால், எனக்கு நேரம் இல்லை. ஒரே ஒரு கருத்து என்றால்.....

Hon. Thiru S. RAGHAVANANDAM: I will not interrupt another time. This is the last time. Kindly permit me, In a democracy we have got opportunity. I will finish in a few minutes sharp.

[Hon. Thiru S. Raghavanandam] [1979 பிப்ரவரி 20

ஒன்றே ஒன்றுதான். 17—4—1978-ல் ஒரு ஒப்பந்தம் நடந்தது. அந்த ஒப்பந்தம் தொழில் தகராறு சட்டம் 12(3)-ல் நடந்தது. அப்பொழுது ஒரே சங்கம்தான். அதற்குப் பின்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சி. ஐ. டி. யூ. சங்கம் அந்த ஒப்பந்தம் நடத்தப் படுகிறதா பார்ப்போம் என்று சொன்னதால் அதை ஒட்டிய பிரச்னைகள் இப்பொழுது பேசப்படுகின்றன என்பதை மட்டும் நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: அவர் சொன்ன பாய்ண்டுகளை எல்லாம் முதலாளி 'எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகையிலே அட்வர்டைஸ் மெண்ட் கொடுத்திருக்கிறார். அதிலேயே வந்திருக்கிறது. மறுபடியும் நான் சொன்னது ஊர்ஜிதம் ஆகிறது. அவ்வளவுதான்.

இதைவிட முக்கியமான ஒன்று. பெங்களூரிலே ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது. எலெக்ட்ரானிக்ஸ் கம்பெனி. அவர்களுடைய ப்ராடக்ட்ஸை 'சிம்கோ மீட்டர்ஸிலே' உள்ள லேபரைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்து, இங்கே செலவு செய்து, பெங்களூர் கம்பெனி லேபிள் போட்டு, பொருளை அங்கே அனுப்புவதால் இலாபம் பூரா பெங்களூர் கம்பெனிக்கு. இங்கே இருந்து செலவுசெய்து அங்கே அனுப்புகிறார்கள். Why? அந்த பெங்களூர் கம்பெனி யினுடைய சேர்மன், விஸ்வநாதனுடைய சொந்த பிரதர். ஆகவே, தன்னுடைய செலவிலேயே ப்ரட்யூஸ் பண்ணி, அந்தக் கம்பெனியினுடைய லேபிலைப் போட்டு, அங்கே கொண்டு போகிறார்கள். ஓர்க்கர் ரூ. 4½ அநியாயம் என்று சொன்னால் சட்டமாம். என்ன சட்டம்? ரூ. 6½ விவசாயத் தொழிலாளிக்கு, ரூ. 5½ பீடி சுற்றுபவனுக்கு என்று கூலி கொடுக்கிறோம். ஆனால் இங்கு எஸ். எஸ். எல். சி. படித்தவனுக்கு ரூ. 4½. ஐ. டி. ஐ. படித்த பையனுக்கு ரூ. 4½, (குறுக்கீடு) விவசாயிக்குக் கொடுத்தது போதவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். அரசே இன்டரிம் ரிலீஃப் 50 பைசா கொடுத்திருக்கிறது. இறுதி நிர்ணயம் பிறகு வரும். இந்தக் கம்பெனியில் மெக்கானிக்கல் சூப்பர்வைசர்—பெத்த பேரு—என்று இருக்கிறார். கூலி ரூ. 4½ மூர்மார்க்கட்டா? எதையெடுத்தா லும் ரூ. 1 என்று சொல்ல. இப்படி வைத்திருக்கிற கம்பெனி முத லாளி அதை மாற்ற மாட்டேன் என்று சொல்வதால், அதை மாற்று வதற்குக் குறுக்கே ஒரு சட்டம் நின்றால், அந்தச் சட்டத்தைத் தகர்த்திருக்க வேண்டுமே தவிர, அந்தச் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறதே என்று சொல்ல அமைச்சர் வேண்டுமா? அதைச் சொல்வதற்கு முதலாளி இருக்கிறாரே, அதைச் சொல்வதற்கு முதலாளியின் லீகல் அட்வைசர் இருக்கிறாரே. அதைச் சொல்ல அமைச்சர் தேவையில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அநியாயமான பொசிஷன். அப்படிப்பட்ட கொள்ளை அடிக்கும் முதலாளிக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறார் தொழிலாளர் அமைச்சர்.

அடுத்து, 'லேட்டஸ்ட்' மிரட்டல். ரூ.4½ கூலியை உயர்த் தினால் ஏன் உயர்த்தினாய் என்று சர்க்கார், முதலாளி மீது கேஸ் போட வேண்டியிருக்குமாம். ஏனென்றால், 12 (3) அக்ரி மெண்ட் மீறப்படுகிறதாம். அதனால், சர்க்கார், முதலாளி மீது

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. ரா. உமாநாத்]

கேஸ் போடவேண்டியிருக்கும், ஏன் கூலியைக் கூட்டிக்கொடுத்தாய் என்று, என்கிறார்கள். ஐ.என்.டி.யு.சி. கூடுதல் கூலி கொடுக்காதே என கோர்ட்டில் ஸ்டே போடுவார்களாம்.

நான் கேட்கிறேன், பம்பாயிலே 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ஒரு போனஸ் பிரச்னை காரணமாக, ஒர்க்கர்ஸ் ஸ்டிரைக் வந்தது. அதாவது போனஸ் கொடுக்க முதலாளிகள் மறுத்தார்கள். உடனே, ஒர்க்கர்ஸ் ஸ்டிரைக் செய்தார்கள். பிறகு முதலாளிகள், 12(3) செட்டில்மென்டை மீறி போனஸ் கொடுத்தார்கள். பம்பாய் சர்க்கார் அங்கே இருக்கிற முதலாளிகளை ப்ராசிக்யூட் பண்ணினார்களா? அப்பொழுது அங்கு காங்கிரஸ் சர்க்கார்தான். அந்தச் சர்க்கார் எப்படி 12 (3) செட்டில்மென்டை மீறலாம் என்று ப்ராசிக்யூஷன் கொள்கையையா கடைபிடித்தது? ஆனால், இந்தக் காலத்திலே, கூலியைக் கூட்டிக் கொடுத்தால், நான் ப்ராசிக்யூட் செய்வேன் என்று சர்க்கார் நோட்டீஸ் கொடுத்தால் என்ன அர்த்தம்?

[முற்பகல் 11·00]

பம்பாயில் கூட கொடுத்தார்கள், 12 (3) அக்ரிமென்ட் இருக்கிறபோது, ஐ. என். டி. யு. சி. கோர்ட்டுக்குப் போய் ஸ்டே வாங்கினார்களா? 4½ ரூபாய்க்கு மேல் கூலியை உயர்த்துகிறேன் என்று முதலாளி சொல்கிறபோது வேண்டாம் என்றுசொன்னால், ஐ. என். டி. யு. சி. பொதுநலனுக்கு என்ன ஆகும் என்று அந்தத் தலைவர் ராமானுஜத்திற்குத் தெரியும். அவர்கள் இதை அனுமதிக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, தென்னை மரத்தில் தேள் கொட்டினால் பனை மரத்தில் விஷம் (குறுக்கீடு) ஆம் வீங்குதாம். விஸ்வநாதன் கொள்கையில் கை வைத்தால் இந்த அரசுக்கு ஏன் வயிற்று வலி. நம்முடைய அமைச்சர் ராகவானந்தத்திற்கு ஏன் வயிற்றுக்கடுப்பு. (குறுக்கீடு)

It is very good. Let me make it clear.

சீப் மினிஸ்டர் கொடுத்த அஷ்யூரன்ஸ் 12 (3) இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அந்த ஒர்க்கர்சின் டிமான்ட்ஸை வைத்துக் கொண்டு டிசைட் செய்து நியாயம் வழங்கவேண்டும் என்று அஷ்யூரன்ஸ் அமுல்படுத்தவேண்டும், எம்பிளாயர் மறுத்தால் எம்பிளாயீசுக்கு உதவி கொடுத்து போலீஸ் ப்ரொடக்ஷன் வாபஸ் வாங்க வேண்டும். ஒரு 100 கோடி ப்ராஜக்ட்டை அரசாங்கம் விஸ்வநாதனிடம் என்டிரஸ்ட் செய்வதுற்கு யோசனை வைத்து இருக்கிறது. அந்தப்ராஜெக்டை அரசாங்கம் நிச்சயமாக அவருக்குத் தரமாட்டேன் என்று சொல்லவேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். நாங்கள் கடைசி வரையில் விடமாட்டோம். போராட்டம் நடத்துவோம்.

We will not tolerate it. we will take it to the end. Come what may. திருச்சியில் இன்று எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து எல்லாக் கட்சி யூனியன்களும் சேர்ந்து ஒரு அர்த்தால் நடத்துகிறார்கள் அதற்கு ஆதரவு நல்ல வகையில் இருக்கிறது என்றும், அது

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 20

வெற்றிகரமாக இருக்கிறது என்றும் பஸ்கள் ஓடவில்லை என்றும் எங்களுக்குத் தகவல் வந்து இருக்கிறது. ஆகவே, நான் சொல்ல விரும்புவது வி வில் பைட் டு தி லாஸ்ட்.

அடுத்து, டால்மியாபுரத்தில் ஒரு மினி சிமெண்ட் பாக்டரி. லேபர் லீடர்சும், சில தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகளும், மத்திய அரசு அதிகாரியும், தொழிலாளி பிரதிநிதிகளும் பேசி சில சலுகைகளுக்காக 18 (1) ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் டெர்ம்ஸ் ஆப் அக்ரிமெண்ட் ஒப்பந்தம் போடலாம் என்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் என்ன சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள் என்றால், நீங்கள் டிராப்ட் செய்து முடியுங்கள். நாங்கள் நாளைக்கு வருகிறோம் என்று போய்விட்டார்கள், போன மறுநாள் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நான் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போடமாட்டேன் இன்டிவிஜுவலாக போடவேண்டும் என்று பேக்-அவுட் ஆகிறார். ஒப்புக்கொண்ட கான்டிராக்ட் படி நடக்க அவர்கள் தயாராக இல்லை. அந்த தொழிலாளிகள் உடனே ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள். உடனே சென்னைக்கு கன்சீலியஷேனுக்கு கூப்பிடுகிறார்கள். அதாவது அதுவரையில் அந்த லாபர் டிபார்ட்மெண்ட் சரியாக ப்ரொசீட் பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறது. பிறகு தந்தி வருகிறது. கன்சிலியேஷன் கான்சல் என்று சொல்கிறார்கள், ஏன் இப்படி நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை, அப்புறம் விசாரித்தில் தெரியவந்தது. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் அங்கே வந்து அந்த ஸ்ட்ரைக்கை உடைத்ததாகவும், 4 பேர் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டார்கள் என்றும் கேள்விப்பட்டோம். ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது ஆளும் கட்சி எம்.எல்.ஏ. மூலம் ஸ்ட்ரைக் உடைத்தார்கள், அதனால் பேச்சு வார்த்தை தடுக்கப்பட்டது.

The Department is being used to break a strike to help their own partymen என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (ஒரு உறுப்பினர் எழுந்தார்) நான் யார் என்று பெயரைச் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை அது உங்களுக்கு என்று நீங்கள் எடுத்துக் கொள்வீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், நான் கமிஷனருக்குக் கடிதம் எழுதினேன். ஏன் இந்த மாதிரி கன்சிலியேஷனைக் கேன்சல் செய்தீர்கள் எனக்கு கிளாரிபிகேஷன் கொடுத்தால் நல்லது என்று அதற்கு அவர்பதில் எழுதினார், ''இப்பொழுது அமைதியான சூழ் நிலை ஏற்பட்டு இருப்பதால் சந்தோஷப்படுவீர்கள் என்று நம்பு கிறேன்'' என்று சொன்னார். ஆனால் ஏன் கன்சிலியேஷன் கேன்சல் செய்யப்பட்டது என்பதற்கு பதில் வரவில்லை. நான் மறுபடியும் எழுதினேன்-ஸ்ட்ரைக் உடைக்கப்பட்டது, 4 பேர் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டார்கள். நான் எப்படி சந்தோஷப்படமுடியும், ஆகவே, கன்சிலியேஷன் ஏன் கேன்சல் செய்தீர்கள் என்று மறுபடியும் கேட்டேன். அவர் பதில் என்னவென்றால், ''எம். எல். ஏ. என்ற முறையிலும் தொழிற்சங்கத் தலைவர் என்ற முறையிலும் எனக்கு உங்கள் மீது பெரும் மரியாதை உண்டு. ஆனால் நீங்கள் கிளாரிபிகேஷன் வேண்டியுள்ளது, முறையுமல்ல,

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. ரா. உமாநாத்]

நியாயமுமல்ல எனக் கருதுகிறேன்'' இந்த ரிப்ளை எனக்கு ஆங்கிலத்தில் வந்தது. அதனுடைய தமிழாக்கத்தை நான் இங்கே படித்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: நான் லீகல் பொசிசனை சொல்லிவிடுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: நான் முடித்து விடுகிறேன். பின்னர் நீங்கள் சொல்லலாம். ஆகவே, லேபர் கமிஷனர் கருத்துப்படி நான் கன்சிலியேஷன் நிறுத்தியது ஏன் என்று விளக்கம் கேட்பது நியாயம் அல்ல, முறை அல்ல. நான் அவரை குற்றஞ்சொல்ல வில்லை. அம்பு எய்தவன் இருக்க, அம்புமேல் நோகக் கூடாது. கமிஷனர் அம்புதான். பாவம். ஆகவே, அவரைச்சொல்லி என்ன பிரயோஜனம்? மேலிருந்து உத்தரவு வந்தது, அவர் ரத்து செய்தார். இப்படி பல சம்பவங்களைச் சொல்ல முடியும். ஆனால் நேரம் இல்லை. இது ஒரு 'பாட்டர்ன்',

டி.வி.எஸ். நிறுவனத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது முதல்வர் ஒரு தகவல் சொன்னார். ஆனால் அதன்படி நடக்கவில்லை. தலையிட்டு ஒப்பந்தம் செய்யவில்லை; முதலாளியைப் பகிரங்க மாகக் கண்டிக்கவில்லை. ஆனால் முதல்வர் சொன்னார். தலை யிடவில்லையா? பகிரங்கமாகக் கண்டிக்கவில்லையா? கோர்ட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கவில்லையா? என்று சொன்னார். அவர் அப்படி செய்தார். மறுக்கவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் டி.வி.எஸ். குரூப் தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தை உடைக்க முதலாளிக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அத்தனையும் செய்தார். அத்தனை உதவிகளையும் இந்த சர்க்கார் செய்தது என்பது முக்கியமான பிரச்சனை. அப்படிச் செய்தால் எந்த முதலாளி பயப்படுவான்? எப்படி பிரச்சனை தீர்க்கப்படும்? எல்லாம் முன்னுக்கு பின் முரண்பாடு.

தொழிலாளர்கள் மீது பொய் கேஸ் போட்டார்கள். கம்பெனி காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுத்தார்கள். சிவகுமார் குத்திக் கொல்லப்பட்டார். பலர் படுகாயமடைந்து, ஆபத்தான நிலை யில் இருந்தார்கள். போன சட்டசபையில் அதைப்பற்றி பேசினேன். முதலமைச்சர் அறைக்கு போய் சொன்னேன். எக்ஸ்ரேயை காண்பித்தேன். ஆனால் இன்றுவரையில் கேஸ் போடவில்லை. போலீசிடம் சொன்னேன். எஸ்.பி.யை பார்த்துச் சொன்னேன். இருந்தபோதிலும் இதுவரையில் கேஸ் போட வில்லை. வாயில் கூட்டங்களுக்கு தடை போட்டார்கள். போராட்டங்களை உடைக்க இவ்வளவு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் அந்த முதலாளிக்கு எப்படி பயம் இருக்கும். இவ்வளவு வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து விட்டு கண்டிக்கிறேன் என்று சொன்னால் அவனுக்கு அதனால் என்ன வந்துவிடப் போகிறது?

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 20

முதலமைச்சரிடம் பேசும்போது சொன்னார். நாங்கள் தலையிட்டு ஒப்பந்தத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்றால் சட்டம் அதற்கு குறுக்கே நிற்கிறது என்று சொன்னார்கள். எங்களோடு பேசும்போது என்னென்ன வழிமுறைகளைப் பின்பற்றப் போகிறோம் என்ற 'கைடு லைன்ஸ்' பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னாலே என்ன செய்தீர்கள்? நாங்கள் கேட்டோம். அப்போது முதலமைச்சர் சொன்னார், இது அக்கார்டு தான், அக்ரிமெண்ட் அல்ல என்று. அக்கார்டு தான். ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஓர்க் லோடை குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். சஸ்பென்ஸ் செய்யும் போது பைல்களை சீஃப் மினிஸ்டருக்கு அனுப்பவேண்டும் இதுபோன்ற பல்வேறு அம்சங்கள் அதன் சரத்துக்கள். ஆனால் நடந்தது என்ன? அக்கார்டுபடி எதுவும் நடக்கவில்லை, ஏராள மானவர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டார்கள். அப்படிச் செய்ய என்ன நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதோ தெரியவில்லை.

சிம்சன் தகராறு நடந்தது. மாநிலம் பூராவும் நாங்கள் எதிர்த்தோம். அப்போது டி.எம்.கே. சர்க்கார் இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிறவர் அப்போது முதலமைச்சர். நாங்கள் கடுமையாக எதிர்த்தோம். கடைசியில் அது செட்டில்மென்ட் ஆகிவிட்டது. அதிலும் ஒரு அக்கார்டு இருந்தது. சப்சிஸ்டன்ஸ் அலவன்சை முதலாளி நிறுத்தினார். உடனே சர்க்காரிடம் சொன்னோம். அக்கார்டை முதலாளி மீறினார் என்று சொன்னோம். அப்போதும் அக்கார்டுதா ; அக்ரிமெண்ட் அல்ல. சப்ஸிஸ்டன்ஸ் அலவன்சை உடனே கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்; மாறி பேசாமல் முதலாளி கொடுத்தார். இன்றைக்கும் அதே அக்கார்டு தான். அந்த அக்கார்டு மீறப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது அக்ரிமெண்ட் இல்லையே என்று இப்போதிருக்கிற முதலமைச்சர் சொல்கிறார். அப்படிச் சொன்னால் முதலாளி என்ன நினைப்பான்? நமக்குப் பக்கபலமாக மேலே ஆள் இருக்கிறது என்றுதானே நினைப்பான்? அப்படியானால் பிரச்சனை பெரிதாகுமே தவிர தீருவதற்கு என்ன வழி?

லேபர் மினிஸ்டர் போன சட்டசபைக் கூட்டத்தில் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொன்னார். டி.வி.எஸ். விவகாரம் இன்னும் வரவில்லை; வந்து விட்டால் மள மள மளவென்று ஆக்ஷன் எடுப்பேன் என்று சொன்னார். என்ன நடந்தது? லூக்காஸ் தகராறு. 23-10-78ல் தகராறு. கமிட்டி போட்டார்கள், ரிப்போர்ட் கேட்டார்கள். அரசுக்கு ரிப்போர்ட் வந்து விட்டது. இன்று வரையில் நோ ஆக்ஷன். என்ன செய்தார்? தெரியாது. ரிப்போர்ட்டை வாங்கி கையில் வைத்துக்கொண்டு 'கும்' என்று உட்கார்ந்து விட்டார்கள்.

இன்னொன்று. லூக்காஸ் லாக்கவுட். 18-1ல் ரெய்ஸ் செய்கிறோம். 9-3ல் ரிக்கார்டுகளை பரிசீலனை செய்தார்கள். பிறகு ஃபெய்ல்யூர் ரிப்போர்ட் அனுப்பப்பட்டுவிட்டது. 3½ மாதமாகியும் இதுவரையில் சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. ரா. உமாநாத்]

[முற்பகல் 11·10]

அடுத்து 1-3-78. கிளேட்டன் கம்பெனி லாக் அவுட் பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஒரு ரிப்போர்ட் வருகிறது. கோர்ட்டிலே எந்த முடிவும் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இப்படி இருந்தால் தொழிலாளர்களுக்கு எப்படி பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும்?

சாதாரண சங்கம் அமைக்கும் உரிமையே பாதிக்கப்படுகிறது. நான் பேக்ட்ஸ் வைத்துக்கொண்டுதான் பேசுகிறேன்,

அடுத்து தேவகிரி எஸ்டேட் இருக்கிறது. அங்கே எந்த தொழில் சட்டமும் அமுல்படுத்தப்படவில்லை. அங்கிருந்த அனைத்துத் தொழிலாளர்களும் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டார்கள்.

The entire strength of the estate has been displaced.

புதிய வொர்க்கர்ஸைக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களுக்குப் போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. யூனியனை உடைப்பதற்கு போலீஸ் ப்ரட்டக்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அது லேட்டஸ்ட் சங்கம். சமீபத்தில்தான் அது சி.அய்.டி.யு-வுடன் இணைக்கப்பட்டது. ஜூனிலே ஒரு ஒப்பந்தம் ஆகியிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு எக்ஸ்பேன்ஷன் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு க்ளாஸ் அதிலே இருக்கிறது. நிர்வாகம் இதிலே என்ன செய்கிறது? அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது?

ஜனவரியிலே ஒரு சங்கம் ஏற்பட்டது. ஜனவரியிலேயே இந்தப் பிரச்சினைகள் குறித்து அக்ரீமென்ட் பண்ணி முடித்துவிட்டார்கள். 15 பேர் தான் இருக்கிறார்கள் என்றால், அமைச்சர் கேட்கிறார்களே என்று 1,500 பேர்களின் பெயர்களைக் கொண்ட லிஸ்ட் கூட கொடுக்க முடியும். தட் இஸ் நாட் தி பாயின்ட்.

HON. THIRU S. RAGHAVANANDAM: He is casting aspersions on me. I want to know whether the Deputy Speaker is going to allow it. I request it must be expunged.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவரவர்களே. வேண்டுமானால் நானே அதை வித்ட்ரா பண்ணிவிடுகிறேன். These are things which must be ignored. Debate is debate. You must be sportive. I will take back that attack. இதையெல்லாம் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. விஷயத்திலே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும்.

அடுத்து, சதர்ன் ஸ்விட்ச் கீர் என்ற நிறுவனம் இருக்கிறது. ரீ ஓப்பன் பண்ணுவதற்கு ரெடியாக இருக்கின்றது. எல்லாம் தயார். 7 பேர் கொண்ட கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிலாளர் பிரிவினுடைய தலைவர் திரு. பெருமாள் ஒரு கூட்டம் போட்டுப் பேசுகிறார். நீங்கள் வி.பி.சி. தலைமையில் நம்பிக்கை இல்லை என்று எழுதிக் கொடுங்கள் என, எழுதி

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 20

கையெழுத்துப் போட்டு தாருங்கள் என்று கேட்கிறார். இப்படி எல்லாம் திரு. பெருமாள் அவர்களால் பேசப்பட்டு கையெழுத்து வாங்கப்படுகிறது. இந்த இடத்திலே நான் ஒன்று கேட்க விரும்பு கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கிடையே இருக்கும் வறுமையைப் பயன்படுத்தி முதலாளிகள் மட்டும் கையெழுத்து வாங்கவில்லை. வறுமையைப் பயன்படுத்தி தொழிலாளர்களிடம் கையெழுத்து வாங்குவதைத் தான் விரும்பவில்லை என்று முதலமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே என்ன நடந்திருக்கிறது? அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழக தொழிற் சங்கப் பிரிவே தொழிலாளர்களிடம் கையெழுத்து வாங்குகிறது. இப்படியெல்லாம் இருந்தால் நீங்கள் அவையிலே கொடுக்கும் வாக்குறுதியில் தொழிலாளர்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கை ஏற்படும்.

அடுத்து ஆரோஃபுட். அதிலே ஒரு ஸ்ட்ரைக். அந்த ஸ்ட்ரைக் சம்பந்தமாக டி.சி.எல். கன்சிலியேஷனுக்கு வர விரும்புகிறார். அந்தப் பிரச்சினையை ஒருவாறு செட்டில் பண்ணுகிறார்கள். ஆனால் கன்சிலியேஷனுக்கு வர விரும்புகிற டி.சி.எல். அவர்களால் அது முடியவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? ஏதோ பிரஸ்ஸர் ஃப்ரம் தி டாப் என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

ஆனால் அந்த நேரத்தில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், இங்குள்ள ரூலிங் பார்ட்டியைக் சேர்ந்த உறுப்பினர், என்ன செய்தார் என்றால் புதியதொழிலாளர்களை ரிக்ரூட் செய்து தொழிற்சாலைக்கு கொண்டு போகிறார், தன் 'இன்ப்ளூயன்ஸ்' முழுவதையும் யூஸ் செய்து. அவர் தலையிடுகிறார். தலைவர் அவர்களின் அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறேன். வேணுகோபால். இது பார்லிமென்ட் கார்ட். கையெழுத்து இருக்கிறது. ஒரு கூட்டத்தை அவசரமாகக் கூட்டுகிறார். ஆரோபுட்டில் நடந்தது. தொழிற்சாலையில் அரசாங்கத்திற்கு களங்கம் ஏற்படுத்தி வரும் தீய சக்திகளை முறியடிப்பதற்கு என்று அஜென்டாவில் ஒரு ஐட்டம். புதிய ஆள்களைக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். அங்கு வேறு எந்த பாக்டரியும் இல்லை, வேறு ஸ்ட்ரைக் எதுவும் இல்லை. நமக்கிடையே அரசியல் உறவு போகப்போகிறது என்றால் உடனடியாக நாங்கள் தீய சக்திகளாகி விடுவோம். இல்லை என்றால் நல்ல சக்திகள். நான் சீப் மினிஸ்ட்டரிடமே சொல்லியிருக்கிறேன். அரசியலில் உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் இடையே 'டிபரன்ஸஸ்' வரலாம், அப்படி வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் நீங்கள் சீப் மினிஸ்ட்டர் நான் ஒரு எம்.எல்.ஏ. அல்லது ஒரு சாதாரண பிரஜை என்ற முறையில் ரெப்ரசென்டேஷன் கொண்டுவரும் போது அந்த 'டிபரன்ஸஸ்' அதில் பிரதிபலிக்கக் கூடாது என்று சொன்னேன், அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார் கள். அதே மாதிரி வேலைநிறுத்தங்களை உடைப்பதில் சட்ட மில்லாத சட்டத்தின்படி நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில் இறங்கி யிருக்கிறார்கள். எனக்கு தமிழில் அது சரியாக சொல்ல வராத தால் நான் ஆங்கிலத்தில் சொல்கிறேன். Govenment rule, by lawles law, in order to ban a general strike, Bandh, of the working class. 23ம் தேதி பந்த்-தை அடக்கி

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. ரா. உமாநாத்]

ஓடுக்கிவிட பலயிடங்களில் ஊர்வலங்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப் பட்டது. நாகப்பட்டனத்தில் போலீஸ் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. ஏ.எஸ்.பி.யிடம் பெர்மிஷன் கேட்டார்கள் ஊர்வலத்திற்காக. எழுத்துமூலம் பெர்மிஷன் 'ரெப்யூஸ்ட்', என்று தெரிவிக்கப் பட்டது. நான் என் ஆபிஸிலிருந்து அவர்களுக்கு போன் செய் தேன். 144 அமுலில் இருக்கிறதா என்று கேட்டேன். இல்லை என்று சொன்னார்கள் அவர்கள். 144 இருந்தால்தானே தடை செய்யமுடியும். 144 போடவில்லை என்றால் எப்படி அனுமதி மறுக்கப்பட்டது என்று கேட்டேன். போலீஸ் ஆக்ட் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

Police Act is regulatory but not prohibitary. அதன்படி தடுப் பதற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்றேன். 144 விதித்தால்தான் தடைபடுத்த முடியுமேதவிர போலீஸ் ஆக்ட்படி நட வடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்றால் ஊர்வலங்களை முறைப் படுத்த அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, ஊர்வலம் இந்தத் தெரு வழி போவதற்குப் பதிலாக அந்தத் தெரு வழி போகலாம் என்று சொல்லலாமே தவிர போலீஸ் ஆக்ட் படி பெர்மிஷன் ரெப்யூஸ் செய்ய அதிகாரம் இல்லை என்று சொன்னேன். நாகர்கோவிலில் ஒரு டி.எஸ்.பி. ஒரு தடவை செய்தார்கள். இது ப்ரொஹிபிட்டரி அல்ல, ரெக்கமென்டேடரிதானே, தடைசெய்யமுடியாது ரூட்டை தான் மாற்றலாம். 144 போட்டால்தான் தடை செய்ய முடியும் என்று எடுத்துச்சொல்லப்பட்டது. அப்போது அவர் சுடுகாடு வழி ரூட் கொடுத்துவிட்டார்கள். டி. எஸ். பி. யிடம் சொல்லப்பட்டது. சுடுகாடு வழி ரூட் தருகிறீர்களே, யாரும் சாகவில்லை, இப்படி விவகாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்கப்பட்டது, அப்போது டி.எஸ்.பி.யிடம் சொல்லப் பட்டது You have no power to prohibit, என்று ப்ரொஹிபிட் செய்யவேண்டுமென்றால் 144 போட்டால்தான் முடியும்,

That is your responsibility. உங்களுக்கு அந்தப்பவர் கிடை யாது.

He said "I do not know law, legal things, and all these procedures. I have to carry out the executive instructions from the top" நிர்வாகம் எனக்கு கட்டளையிடுகிறது. அதைத்தான் நாங்கள் கோரி அவுட் செய்யவேண்டும் என்று கூறி அனுமதி மறுக்கப் பட்டது ஊர்வலத்திற்கு.

Without any power the procession was banned. கவர்ன் மென்ட்டுக்கு அதைச் செய்ய பவர் இல்லை.

Government have to act according to law. Its action, its authority to take action arise from several sections of the law. கரூரில் நடந்தது. கரூரில் வேலை நிறுத்தம் 65 நாட்கள் நடந்தது. 66வது நாள் திடீரென்று எஸ்.பி., டி.ஐ.ஜி. வருகிறார்கள். உள்ளே சென்று தொழிலாளர்களை அடித்து நொறுக்குகிறார்கள். அங்கிருந்த தொழிலாளர்களை அடித்து நொறுக்கி வெளியேயிருந்த

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 20

[முற்பகல் 11–20]

தொழிலாளர் ஒருவர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணையும் அடித்து, அவர் சேலை கிழிந்து ஒரு பெரிய ஒரு 'இஷ்யூ' வாக ஆகிவிட்டது.

ஆகவே போலீஸ் என்ன சொல்லுகிறது என்றால், சில தொழிலாளர்கள் உள்ளேவரும் தொழிலாளர்களை தடுத்தார்கள், ஆகவே நாங்கள் தலையிட்டோம் என்று. அப்படியே தடுத்திருந்தாலும் போலீசுக்கு அங்கே என்ன வேலை? இவர்கள் தலையிடுவதற்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது..

The worshop is governed by Standing Order ஸ்டான்டிங் ஆர்டர் ஒன்று இருக்கிறது. தொழிலாளி ஏதாவது தடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுப்பட்டால் மானேஜர் தான் தலையிட வேண்டும். அப்படி தொழிலாளர்களை தடுத்தால் சார்ஜ் ஷீட் கொடுக்கலாம். சஸ்பென்ட் செய்யலாம். அப்படி சஸ்பென்ட் செய்த பிறகு டிரஸ்பாஸ் வழக்கு போடலாம். இப்படியெல்லாம் பல வழிகள் இருக்கின்றன.

Then only the tresspass question arises. Police has no business to enter at that point. அது தான் மானேஜ்மென்ட் செய்யவேண்டும். அப்படித்தான் ஸ்டான்டிங் ஆர்டர் சொல்லுகிறது. ஏதோசட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, உள்ளே போய் இருக்கின்ற தொழிலாளியை அடிப்பது. தொழிற் சங்க உரிமைகளை பறிப்பது, தொழிலாளர்களை அடக்குவது The Government is acting under lawless law இப்படி தொழிலாள விரோதப் போக்கில் தான் இந்த அரசாங்கம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தது, லேபர் அட்வைசரி போர்டு என்று ஒன்றிருக்கிறது. கடந்த 1978 மே மாதம் கூடியது. இப்போது எவ்வளவோ தொழிலாளர்கள் விவகாரம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவோ ரெப்ரஸன்டேஷன் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இது கூடியது கடந்த 1978ம்ஆண்டு மே மாதம். அதற்குப் பின்னால் இதுவரைக்கும் கூடவில்லை. இந்த போர்டின் கழுத்தை நெருக்கி கொன்றாய்விட்டது. தீர்த்து கட்டியாகி விட்டது. இதற்கு பிரதிநிதிகள் யார் நியமிப்பது என்றால் நாங்கள் அல்ல. அமைச்சரே போட்டுக்கொள்வார். சி.ஐ.டி.யு.-க்கு ஆள் நியமிக்க வேண்டும் என்றால், நாங்கள் போடவேண்டிய அவசியமில்லை. அமைச்சரே நிர்ணயம் செய்து விடுவார். அமைச்சர் நிர்ணயம் செய்வது நல்லசிவம் அவர்களை. ஐ. என். டி. யு. ஸி-க்கும் அமைச்சர் அவர்களே நிர்ணயித்துக் கொள்வார், இப்படி செய்யப்படுகிறது. இந்த நிலையில் தான் போர்டு இருக்கிறது. அதனால் தான் சொன்னேன். இதை நெருக்கி கொன்றாய் விட்டது என்று.

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. ரா. உமாநாத்]

இன்னொரு கமிட்டி, டிரான்ஸ்போர்ட் ஸ்டிரைக் நடந்த போது, வொர்க்கிங் கிளாஸ்-லினுடைய கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிப்பதற்கு என்று ஒரு புதிய கமிட்டி அமைக்கவேண்டும் என்று அப்போது சொல்லப்பட்டது.

The Committee has not seen the light of the day இன்று வரைக்கும் அதன் வெளிச்சத்தைப் பார்க்கவில்லை. ஒரு தடவை கூட இன்னும் இந்தக் கமிட்டியை கூட்டவில்லை. அதேநேரத்தில் வேலை நிறுத்தத்தை உடைப்பதற்கு எத்தனையோ முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. இதிலிருந்து பேசிக் கொண்டு வருகிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவார்கள், நாங்கள் உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். அதற்கு வேலைநிறுத்தம் செய்வது தான் உற்பத்திக்கு தடையாக இருக்கிறது என்று அவர் நினைக்கிறார். அது உண்மை தானா? இதை சொல்லும்போது, சில ஸைட்களில் கோபம் வருகிறது. 'நாங்கள் உற்பத்தியை பெருக்க விரும்புகிறோம்' என்று முதல் அமைச்சர் சொல்வதோடு, அதிலிருந்து அவர் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறார். ஸ்டிரைக் செய்வது தான் உற்பத்திக்கு தடையாக இருக்கிறது. அது உண்மை தானா? ஆனால் உண்மை என்ன? முதலாளிகள் விலையை ஏற்றுவதற்காகவும், கிராக்கியை உண்டு பண்ணுவதற்காகவும் உற்பத்தியை குறைக்கிறார்கள். இதை நான் எடுத்துக்காட்ட முடியும். பொருத்தப்பட்ட உற்பத்தி சக்தியை முழுவதும் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. மெஷின்கள் இருந்தாலும் அவற்றை முழுவதும் பயன்படுத்துவதில்லை.

சில குறிப்புகளைச் சொல்லுகிறேன். கமர்ஷியல் வெகிக்கல்ஸ் உற்பத்தியில்— பொருத்தப்பட்ட சக்தி 69,000. இதில் உபயோகப்படுத்துவது 40,000, அடுத்து ஸ்டீல் காஸ்டிங்-கை எடுத்துக் கொண்டால், பொருத்தப்பட்ட சக்தி 1·60 லட்சம். ஆனால் இதில் உபயோகப்படுத்துவது 68,000 இப்படி வரிசையாக இருக்கிறது. இதற்கான புத்தகத்திலிருந்து எடுத்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம. பொருத்தப்பட்ட சக்தியை உபயோகிப்பதில்லை. பொருத்தப்பட்ட மெஷின்களை முழு அளவு ஓட்டுவதில்லை. நல்ல லாபம் வருகிறது என்றிருந்தால் முழுவதும் ஓட்டுவார்கள். லாபம் குறைகிறது, பிரைஸ் குறைகிறது எனறு தெரிந்தவுடன் உற்பத்தியை குறைத்துவிடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் வேலைநிறுத்தம் என்று வரும்போது, தொழிலாளர்கள் மீது தான் கோபம் வருகிறது. தொழிலாளி மீது வருகின்ற நமது முதலமைச்சர் அவர்களின் கோபம் உற்பத்தியை தடுக்கிற இந்த முதலாளிகள் மீது வருவதில்லை. ஏற்படுத்தப்பட்ட, பொருத்தப்பட்ட இயந்திரங்களை ஓட்டாமல் உற்பத்தியை குறைக்கிற முதலாளிகள் மீது, முதலமைச்சர் அவர்களின் கோபம் ஓரளவு 25 சதமாவது வரக்கூடாதா என்று தான் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1970 பிப்ரவரி 20

அது மட்டுமல்ல. உற்பத்திக் குறைப்பைப்பற்றியும், வெரர்க்கர்ஸ் ஸ்டிரைக் பற்றியும் 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், பத்திரிகை எடிட்டோரியலில் எழுதியிருந்தது. 26-4-78 இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் எடிட்டோரியலில் என்ன எழுதியிருந்தது என்றால் 'உற்பத்திக்கு தடை ஏன் என குறிப்பிடுகிற பொழுது, மின்சாரத் தட்டுப்பாடும் தொழிலாளர் தகராறும் தான் காரண மென்று பெடரேஷன் ஆப் இந்தியன் சேம்ப்பர்ஸ் ஆப் காமர்ஸ் அன்ட் இன்டஸ்ட்ரி கூறுகிறது. உற்பத்தித் தடைக்கும் மந்தத்திற் கும் இது போதிய விளக்கமாகவே கூற முடியாது. உற்பத்தி செய்த பொருள்களுக்கு டிமான்ட் இல்லாமலிருப்பதும் இயந்திரங்கள் புதுப்பிப்பதற்கு தேவையான முதலீடு செய்யாத தால் பழுதடைந்த இயந்திரங்களையே வைத்து உற்பத்தி செய்வது போன்றவை உற்பத்தி குறைப்பிற்கு தொழில் தகராறு-களை விட மிகப் பெரும் காரணங்களாகும். பொருத்தப்பட்ட இயந்திரங்களை முதலாளிகள் முழு அளவு ஓட்டாமலிருப்பதும் உற்பத்திக் குறைப்பிற்கு முக்கிய காரணமாகும்., என்று கூறுகிறது. இது இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் எடிட்டோரியலில் வெளி வந்திருக்கிறது.

ஆகவே, நான் சொல்வது இந்தக் கோபம் அந்தப் பக்கம் வரவேண்டும். This is a basic phenomenon. 'ஒர்கிங் கிளாஸ்' பாதுகாக்கப்படுகின்றார்களா என்றால் இல்லை. இதிலே உள்ள 'பேசிக் பினாமினா' விற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சர்க்காரிடம் கடன் வாங்கி, அதிலே மெஷினரி வாங்கி, அதிலே உற்பத்தி பண்ணுவதிலே விளையாடி அவர்கள் உற்பத்தியை தடை செய்கிறார்களே, அப்போது அரசாங்கத்திற்கு கோபம் வருகிறதா? வரவில்லை. அது சரியா? அப்போது ஏன் வரவில்லை? It is not a proper understanding, proper phenomenon.

அவசரகால நிலைமையைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். அதிலே சில நல்ல அம்சங்கள் இருந்தது, அதனாலே சில நல்லதுகள் நடைபெற்றது என்று. அப்படி இருந்த தால், உற்பத்தி பெருக வசதியாக இருந்ததாகவும், அதனாலே விலைவாசி குறைந்ததாகவும் அடிக்கடி அப்பிரிசியேட் பண்ணிச் சொல்வார்கள். அந்த சமயத்தில் ஸ்டிரைக்குகளும் குறைந்தது என்றால், அப்போது மிசா இருந்தது. That damocles sw rd w s hanging. அப்படியிருந்தும் உற்பத்தி பெருகி, விலைவாசி குறைந்ததா என்றால் இல்லை. உற்பத்தி பெருகிற்று, அதனால் விலைவாசி இறங்கியது என்று நம்புகிறேன் என்று முதலமைச்சர் வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் அந்த மாதிரி இல்லை என்பதைப் பற்றி, ஸடேட்ஸ்மென் பத்திரிகையிலே 8-3-77 அன்று'' 76 மார்ச்சு முதல் 1977 பிப்ரவரி வரை நாட்டிலே விலைவாசி 15½ சதவீகிதம் உயர்ந்துள்ளதாகவும், பணவீக்கம் வளர்ச்சி விகிதம் 'டபுள் டிஜிட்' டுக்கு மீண்டும் திரும்ப கொண்டு வந்து விட்டது,, என்ற உண்மையை அன்றையதினம் நிதி

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. ரா. உமாநாத்]

அமைச்சராக இருந்த திரு சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே, இந்த எமர்ஜென்சிக்கு ஆக்டிவ் பார்டிசிபெண்டாக பணியாற்றி, அதை 'இம்பிளிமென்ட்' செய்தவரே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். — not so easy not so simple. You cannot have straight formula like that.

எனவே, இப்படி விலைவாசியானது 15½ சதவிகிதம் உயர்ந்துள்ளதையும், அதனால் பணவீக்க வளர்ச்சி விகிதம் 'டபிள் டிஜிட்'க்கு மீண்டும் திரும்ப கொண்டு வந்துவிட்டது என்ற உண்மையையும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆகவே, இந்த மாதிரி முதல் அமைச்சர் நினைக்கிறேன் என்று சொல்வது சரியல்ல.

முதல்வர் அவர்கள் கவர்னர் உரைக்குப் பதில் கூறுகின்ற போது சொன்னார்கள். 'நாங்கள் தொழிலாளிகளைப் பாதுகாக்க நினைக்கும் போது சட்டங்கள் குறுக்கே நிற்கின்றன' என்று. நான் கேட்கிறேன், சட்டம் அனுமதித்த இடத்தில் அரசாங்கம் பாதுகாத்ததா? என்று. அப்படி சட்டம் குறுக்கே நிற்காத இடத்தில் இந்த அரசாங்கத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட இடத்தில் ஜாக்கிரதையாக, விஜிலென்டாக இந்த இலாகாவாவது செயல்பட்டதா? சட்டத்தைக் கரைத்துக் குடித்த நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களாவது, பாதுகாப்பு கொடுப்பதில் அக்கறை காட்டினரா? என்றால் இல்லை. சிவகாசி சுடுகாட்டிலிருந்து 37 குழந்தைகள் இப்போதும் கதறுகின்றன. அவர்களை இந்த அரசு பாதுகாக்கவில்லை. இந்தக் குழந்தைகளின் பிணம் எங்களை இந்த அரசு பாதுகாக்க வில்லை' என ஓலமிடுவது நம் காதிலே கேட்கின்றது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 28,000 குழந்தைகள் வேலை செய்கிறார்கள். இதில் 4 0லிருந்து 45 சதவிகிதம் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையில் பணியாற்றுகிறார்கள். ஒரு ஆண் குழந்தை என்றால், மூன்று பெண் குழந்தைகள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவர்களின் குறைந்தபட்ச வயது 5 லிருந்து 6. இவர்களுக்குக்கூலி 50 பைசாவிலிருந்து ரூ.2 வரை கொடுக்கப்படுகின்றது, ஒரு நாளைக்கு. இப்படி இவர்கள் சுரண்டப்படுகிறார்கள். இதற்காக 1976லே ஹர்பான் சிங் கமிட்டி என்று ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, அந்த அறிக்கையும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால் அது இதுவரையில் வெளிவரவில்லை. ஆனால், எனக்கு வந்துவிட்டது. நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது வரக்கூடிய எந்த விஷயமும் என் கைக்கு வந்துவிடும். ஆனால், அதை இன்னும் அமுலுக்கு கொண்டு வரவில்லை. அதிலே ஹர்பான்ஸ்சிங் என்ன சொல்கிறார் என்று பார்த்தால், இந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கான பஸ்கள் விடியற்காலை 3 மணிக்கு வந்து இந்தக் குழந்தைகளை அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அப்படியென்றால், இதைப்பற்றி நாம் சற்று யோசித்துப் பார்த்தால் just imagine படிப்படியாக நமக்குக்

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 20

இரத்தக் கண்ணீர் வருகிறது. 3 மணிக்கு குழந்தைகள் அழைத்துச் செல்லப்படுவதென்றால், அவர்களை விடியற்காலை 2½ மணிக்கே எழுப்பி, பஸ் வந்து நிற்கிறது, போங்கள் என்று சொன்னால், அந்த தூங்குகின்ற வேளையில் குழந்தைகள் துள்ளாடி, துள்ளாடிக் கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமையைப் பற்றிச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். திரும்புவது எப்போது என்று பார்த்தால், இரவு 7 மணிக்குத் தான். இது பயங்கரமான சுரண்டல். இந்தச் சுரண்டல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே இந்தச் சட்டத்தை உபயோகப்படுத்தவில்லை; பிரயோகிக்கவில்லை. இதைத் தவிர, அந்தக் குழந்தைகள் அந்த பஸ்களிலே அழைத்துச் செல்லப்படும் போது அமுக்கப்படுகிறார்கள், அப்படி அமுக்கப் பட்டு தொழிற் சாலைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

அதனால் எந்த நேரத்திலும் விபத்து ஏற்படலாம் என்றெல்லாம் அந்த ரிப்போர்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-30]

அந்த ரிப்போர்ட்டுக்குப் பிறகுதான் லெவல் கிராசிங்கில் ஆக்சிடென்ட் நடந்து 2 குழந்தைகள் இறந்துவிட்டன. இப்போது 37 குழந்தைகள் செத்திருக்கிறார்கள். ஹர்பான்ஸ்சிங் எச்சரிக்கிறார். அரசாங்கத்தின் சட்டம் எங்கே போயிற்று? பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? பாக்டரிஸ் ஆக்டையும், எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆப் சில்ட்ரன் ஆக்டையும் முதலாளிகள் மீறினால் அவர்களுக்குப் பெயரளவுக்குத்தான் தண்டனை. லைசன்சை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு அதிகாரம் இல்லை. ஹர்பான்ஸ்சிங் 57 கன்க்ளூஷன்களை, சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட் எங்கே இருக்கிறது? 20 மாத காலமாக அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது? சிம்கோ தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 4.50 கூலி உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னால் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது என்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தை நோண்டி நோண்டி எடுத்துக் காட்ட முன்வருகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் குழந்தைகள் உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக கொடுக்கப்பட்ட ரிப்போர்ட் அரசாங்கத்தின் பீரோவில் இருக்கிறது. அங்கே போக முடியவில்லையா? இந்தச் சர்க்காரில் எங்கு வேலை நிறுத்தங்களை உடைக்கலாம். மாற்றுச் சங்கங்களை உடைக்கலாம். முதலாளிசளைக் காப்பாற்றலாம் என்பதற்குத்தான் நேரம் இருக்கிறது. குழந்தைகள் உயிரைக் காப்பாற்றக்கூடிய ரிப்போர்ட்டைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க, தோண்டிக் கண்டு பிடிக்க ஏன் முன்வரவில்லை? அதற்கு இந்த அரசுக்கு எங்கே நேரம் இருக்கிறது?

இதை நோண்டி எடுக்காததற்கு இன்னொரு காரணம்-டைம்ஸ் ப்ஆ இந்தியா 30-1-79-ல் காரணத்தை தோண்டியிருக்கிறது. ', இந்த ரிப்போர்ட் இன்னும் வெளிச்சத்தைப் பார்க்கவில்லை.

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. ரா. உமாநாத்]

இந்த ரிப்போர்ட்டை கவர்னர் சுகாதியா மூலம் வேட்டுவைக்க மிகுந்த அரசியல் செல்வாக்கு படைத்த நாடார் வகுப்பினரால் (அதாவது முதலாளிகளை அவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது) முடிந்தது. பின்தங்கிய ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிவகாசியிலும் சுற்றுப் புறத்திலும் குவிந்திருக்கும் தீப்பெட்டி, பட்டாசு, அச்சகத் தொழில்களை நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் கன்ட்ரோல் செய்கிறார்கள்'' என்று கூறியிருக்கிறது. இப்படி இருக்க இந்த அரசின் பார்வை அங்கு போகுமா? ஆகவே லேபர் அமைச்சரகம் போராடும் தொழிலாளியைப் பார்த்தால் முறைக்கிறது, சுரண்டும் முதலாளியைப் பார்த்தால் புதிய பெண்ணைப் போல ஞெ ஞெ என்று நாணிக்கோணி நிற்கிறது. I demand that report be placed on the table of the House and immmediate action taken அந்த அறிக்கையை அரசாங்கம் தோண்டி எடுத்துப் பார்த்து அரசாங்கத்தின் முடிவு என்ன என்பதை அவை முன் வைக்க வேண்டும்.

அரசாங்கத்தின் தொழில் இலாகா எவ்வளவு மெத்தனமாக அல்லது அலட்சியமாக செயல்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். ஒன்றிரண்டை முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மத்திய அரசின் எலெக்ட்ரானிக்ஸ் கமிஷனும் தமிழ்நாடு அரசின் தொழில் இலாக்காவும் ஒரு கூட்டுக் குழு அமைத்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளனர். அது ஏகமனதான அறிக்கை. அதிலே, சென்னையில் ஒரு எலக்ட்ரானிக்ஸ் தொழிற்சாலை அமைக்க சிபார்சு செய்யப் பட்டுள்ளது. கேரளாவில் கெல்ட்ரான் தொழிற்சாலையும் பாரத் எலக்ட்ரானிக்சும் உற்பத்தி செய்யாத பொருளை சென்னையில் உற்பத்தி செய்ய திட்டம். ஐ.ஐ.டி., எம்.ஐ.டி.யின் ஆராய்ச்சிக் கூடங்களை புதிய பாக்டரி உபயோகப்படுத்தலாம். அருமையான திட்டம். தமிழ்நாடு அரசுக்கு அறிக்கை அளிக்கப்பட்டது 1977-ம் ஆண்டு. எலக்ட்ரானிக்ஸ் கமிஷன் அதிகாரிகள் டில்லியிலுள்ள திரு. ராஜாராம் அவர்களிடம் அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். தொழில் மயமாக்குவோம் என்கிறீர்கள். ஆனால் கிடைத்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தவில்லையே. அந்த அறிக்கையை இந்த அவையின் மேஜை மேல் வைக்கவேண்டும்.

பேட்டைவாய்த்தலை பாக்டரி மூடப்பட்டது. இரண்டு லட்சம் டன் அளவுக்கு கரும்பு பயிரிடுகிற 10,000 விவசாயிகள் இன்று தெருவில் நிற்கிறார்கள். ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் தெருவில் நிற்கிறார்கள். சில தமிழக எம்.பி.-க்கள் உடனே மத்திய சர்க்காருக்கு இதைப் பற்றி ரெப்ரசன்ட் செய்தது. நீங்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொள்கிறீர்களா அல்லது நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளட்டுமா என்று மத்திய அரசு ஒரு வார காலத்திற்குள் கடிதம் எழுதிற்று. அதற்கு நீண்ட நாட்கள் நம்முடைய அரசாங்கம் பதில் அனுப்பவில்லை. அதற்குப் பிறகு மறுபடியும் அந்த எம்.பி.-க்கள் மத்திய அரசில் ரெப்ரசன்ட்

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 20

பண்ணினார்கள். மத்திய அரசு 10 நாட்களுக்குள் நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லையென்றால் மத்திய அரசு அதை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று சொன்னார்கள். மாநில சர்க்கார் பின்னால் எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

அடுத்து, வயலன்ஸ்—அடிக்கடி வன்முறையைக் கண்டித்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக ஸ்ட்ரைக் என்றால் வன்முறையின் பேரால் கண்டனம் வரும். வன்முறைகளைப் பற்றி இந்த அரசின் அணுகும் முறை என்ன?

அது நீண்ட பயணம் செய்திருக்கக் கூடியது. முதலில் குண்டர்களுக்கு எதிராகப் பிரகடனம் செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு குண்டர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்து விட்டார்கள். அடுத்து முதலாளிகளின் குண்டர்கள் போராடும் தொழிலாளியின் சதையில் கத்தியை இறக்க போலீஸ் பாதுகாப்பு அளித்தனர். அடுத்து குண்டர்களுக்கு எதிராக நேர்மையான அதிகாரி நடவடிக்கை எடுத்தால் அந்த அதிகாரி பேரில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும், இறுதியில் ஆளுங்கட்சியே ஆயுதம் தாங்கிய குண்டர் படையைத் திரட்டியுள்ளார்கள். அது மாணவர்களைத் தாக்கியது. அதுதான் என்.ஜி.ஓக்களைத் தாக்கியது. அதற்கு வெண்ணிறப்படையோ என்னவோ பெயர் சொல்லுகிறார்கள். டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளிகளைத் தாக்கியது. 23 ஆம் தேதி பந்த் அன்று மக்களையும் கடைக்காரர்களையும், தொழிலாளிகளையும் தாக்கியது. நான் அவை முன்னவரைக் கேட்கிறேன், அவர் இல்லாவிட்டாலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். என் வீடு தாக்கப்பட்டபோது இங்கே பேசும் ஆவேசத்தில் 'தொழிலாளிகள் பார்த்துக்கொள்வார்கள்' என்று பேசியதை அவர்கள் ஆட்சேபித்தார்கள். அவர்கள் சொல்லும் போது அதை மைல்டாக சொன்னார்கள், 'என்போன்றவர்கள் பேசினால் அது வன்முறையைத் தூண்டுவதாக ஆகாதா' என்ற பொருளில் கேட்டார். நான் ஒரு சிறிய கட்சி, நானே தொழிலாளிகள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று பேசினால், அதனாலே ஆபத்து என்றால் அளவுக்கடந்த செல்வாக்குப் படைத்த முதல்வர் அவர்களே, அரசு அதிகாரம் படைத்த முதல்வர் அவர்கள் 'மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள்' என்று பேசுவது பயங்கரமான பூதாகாரமான வன்முறையைத் தூண்டுவது ஆகாதா? (கையொலி) ஜால்ரா தட்டுங்கள், அப்போது அவர்கள் தட்டினார்கள், இப்போது இவர்கள் தட்டுகிறார்கள், இரண்டு கட்சிகளுக்கும் பொதுவாக இன்டிபென்டண்ட்டாக எங்கள் கட்சி அப்படிப்பட்ட பொசிஷனிலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்கிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட தூண்டுதல்தான் அட்மாஸ்பியர்தான் சுடுகாட்டுக்குப் போகும் பிணத்தையே தாக்க வைத்தது, வாய்க்கரிசியையே மரியாதையின்றி சிதற வைத்தது, சட்டியை உடைக்க வைத்தது. அரசாங்கமே வன்முறை அட்மாஸ்பியரை உண்டாக்கினால் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் ஆபத்துதான்.

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. ரா. உமாநாத்]

கொலைகளும்கொலை முயற்சிகளும் ஆளும்கட்சித் தலைவர்கள் சொல்லிச் செய்வதல்ல, நான் அவர்களைச் சொல்லவில்லை, ஆனால் யாரைக் கொன்றாலும் தான் தப்பிக்க முடியும் என்ற எண்ணம் வளராவிட்டால் சி.டி.சி. விசுவநாதன் கொலை நடக்கத் தான்செய்யு , முருகைய்யன் கொலை நடக்கத்தான் செய்யும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது கொலை முயற்சி நடக்கத்தான் செய்யும். இங்கு நான் ஆளும் கட்சிக்கு ஒன்று கூற விரும்பு கிறேன். கொலை செய்யும் முயற்சியைப்பற்றிக் கிண்டலும் கேலியுமாகப் பேசுவதை நிறுத்த வேண்டும். உளி வீசியது பற்றிச் சொல்லும்போது உளியா புலியா என்று கேட்டார்கள், லைப்புக்கு த்ரட் வருகிறபோது அது தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். லேட்டஸ்ட்டாக என்னுடைய வீடு தாக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் முசிறிபுத்தன் அவர்களும் திருச்சியிலே 2,3-வது வார்டிலே அவர்களுடைய நண்பர்களும் பொதுக்கூட்டத்திலே பேசும்போது கேலியாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். திருமதி உமாநாத் அவர்கள் சொல்வது உண்மை இல்லை, அன்றைக்கு அவர்கள் சினிமாவுக்கு போயிருக்கிறார்கள், சினிமாவுக்கு போய்விட்டு வந்த ஒரு பொம்பளையை இரவு 9 மணிக்கு இரண்டு தி.மு.க.காரர்கள் துரத்தியிருக்கிறார்கள், அப்போது அந்த வீட்டிற்குள் நுழைந்திருக்கிறார்கள். அப்போது சோடா பாட்டில் வீசப்பட்டு இருக்கிறது, அதுதான் அங்கே கிடந்திருக்கிறது, திருமதி உமாநாத் அவர்கள் 2 மணிக்குத்தான் வீட்டிற்குத் திரும்பி யிருக்கிறார்கள். வீட்டிலே இருந்தபோது தாக்குதல் நடந்ததாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், 9 மணிக்கு அது நடந்த போது பக்கத்து வீட்டுக்காரரிடம் சொல்ல வேண்டியதுதானே, சொல்லாமல் எஸ்.பி.யிடம் சொல்லியிருக்கிறாரே ஏன், அவர் என்ன சொந்தக்காரரா என்றெல்லாம் கேலியாக பேசியிருக்கிறார். This attitude by the Ruling Party men will encourage further talk on opposition leaders என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கத்திடம் ''take them serious'' என்றுச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். உங்கள் கட்சி ஊழியர்களை இந்த மாதிரி விஷயத்திலே கிண்டலாகப் பேச விடக்கூடாது. அருமை சி.என்.ஏ. அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது தோழர் இராமமூர்த்தி தஞ்சைக்குப் போனார். அப்போது பயங்கரமான லேன்ட்லார்ட்ஸ் வன்முறை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

[முற்பகல் 11-40]

மெட்ராஸுக்கு வந்து ஸ்டேட்மென்ட் விட்டார். கீழ் வெண்மணி ஏரியாவில் இந்த மாதிரி சீரியஸாக நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னார். அப்பொழுது ஐ.ஜி.யாக இருந்த திரு. மகாதேவன் சொன்னார். ''What Mr. Ramamurthi said is a tissue of lies'' பச்சைப்பொய்யை இராமமூர்த்தி சொல்கிறார் என்று சொன்னார். அவர் சொல்லி ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு 44

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 20

அரிசனப் பெண்கள் கொளுத்தப்பட்டார்கள். எனவே இந்த மாதிரி விஷயங்களை சீரியஸாக எடுக்காவிட்டால், 'It will encourage further murders and other things''

வெங்கடாசலம் கொலை செய்யப்பட்டபொழுது முதல்வரவர்கள், இது தமிழக போலீசின் திறனுக்கு ஒரு சோதனை என்று தெரிவித்தார்கள். அந்தச் சோதனையில் போலீஸ் தோல்வி அடைந்தது. முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார்கள், போலீஸ் படையை ஹியூமனைஸ் பண்ண வேண்டுமென்ற சவாலை ஏற்றுக்கொண்டுதான் போலீஸ் இலாக்காவை வைத்துள்ளேன் என்று சொன்னார்கள். அந்தச் சவாலை நிறைவேற்றுவதில் முதல்வர் தோல்வி அடைந்துள்ளார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். போலீஸ் புருட்டாலிட்டி அதிகரித்துள்ளது. லாக்கப்-அப் கொலைகள் அதிகரித்துள்ளன. பழனி, சென்னை, நடுக்காவேரி, மாதவரம் என்று வரிசையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், நாகையிலே ஒரு போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர், இன்வெஸ்டிகேஷன் என்ற பெயரால் நான் தமாஷுக்காகச் சொல்லவில்லை, நடந்ததைச் சொல்கிறேன், நான் பொய் சொல்ல மாட்டேன் என்று சொன்னாராம். பொய் சொல்லியிருந்தால் நாக்கை அறுத்துக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னாராம். உடனே போலீஸ் கான்ஸ்டபிளிடம் பிளேடைக் கொடுத்து நாக்கை அறுக்கச் சொன்னாராம். உடனே அவன் பயந்து விட்டான். 'அறுடா' என்று சொன்னவுடன், அவன் அறுத்து விட்டான். ஆனால் நல்ல வேளையாகத் துண்டாகவில்லை. There is a big cut நான் முதலமைச்சரிடத்தில் கூடச் சொன்னேன். This brutality is increasing. அங்கேயிருந்து வருகிறது விஷயம், தன் கீழ் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள், கான்ஸ்டபிள்கள் ப்ரூட்டலாக இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். Top officials of the Police Department want their subordinates to be brutal. நான் எதை வைத்துச் சொல்கிறேன் என்றால், ஓட்டேரி கள்ளச் சாராய மோதலின்பொழுது, அங்கே வீடுகளில் புகுந்து பல அப்பாவிப் பெண்களை போலீஸ் அடித்தார்கள், தலைமயிரைப் பிடித்திழுத்து ரோட்டிலே போட்டார்கள். இதைப்பற்றி முதலமைச்சரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஜனநாயக மாதர் சங்கத்தின் சார்பாக மைதிலி சிவராமன் அவர்கள் பரமகுருவிடம் கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்தார்கள். அதற்கு அவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? தலைவரவர்களே, அதைக் கேட்டால் நீங்களே ஆச்சரியப்படுவீர்கள். ''By giving such complaints you are making my policemen eunuchs.'' I am quoting the exact words from Mr. Paramaguru. இப்படிப்பட்ட புகார்களைக் கொடுப்பதன்மூலம் என் போலீஸ்காரர்களை நீங்கள் அலியாக ஆக்குகிறீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது, ஆணும் அல்ல, பெண்ணும் அல்ல, அலியாக என்று ''Eunuchs'' (he did not say as ''coward'') என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்த

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. ரா. உமாநாத்]

அதிகாரியின் கான்செப்ட் என்ன? குடும்பப் பெண்களைக் கற்பழிக்க விட்டால்தான் பரமகுருவின் போலீஸ் படையின் ஆண்மை நிலைக்குமா? இல்லையென்றால் அலியாக ஆகிவிடுமா? தலைமயிரைப்பிடித்து இழுக்க விட்டால்தான் போலீஸ்காரரின் வீரியம் பாதுகாக்கப்படுமா? இல்லையென்றால் அலியாகிவிடுமா? அவர் என்ன கோயில் மாடுகளையா வளர்க்கிறார் அல்லது ஸ்டட் புல்ஸை வளர்க்கிறாரா? இந்த கான்செப்ட்டுடைய அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் போலீஸை ஹியூமனைஸ் பண்ண நினைத்தால் அது நடக்காது, நடக்கவும் இல்லை.

கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைக் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். ஆசிரியர்கள் விஷயம். நேற்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், அவர்கள் போராட்டம் பற்றித் தகவல் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். It went on record. (மணியடிக்கப்பெற்றது) Just two minutes only. ஆனால் உண்மை என்ன? Joint Action Committee 9ஆம் தேதி நடந்தது. 10ஆம் தேதி மினிஸ்டருக்கு அந்த விஷயத்தை அனுப்பினார்கள். 16ஆம் தேதி எஜுகேஷன் செக்ரடரி பிரபாகர் அவர்களிடம் சார்ட்டர் ஆஃப் டிமாண்டைக் கொடுத்தார்கள். ஸ்ட்ரகிளைப்பற்றித் தெரிவித்தார்கள். தீர்மானத்தை டைரக்டர் ஆஃப் காலேஜியேட் எஜுகேஷனுக்கு அனுப்பினார்கள். இவ்வளவும் செய்தபிறகு ஒரு துளிகூட சொல்லாமல் நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. அம்மாதிரி அமைச்சரவர்கள் சொல்வது சரியல்ல. மாற்று வேலை கொடுப்பது பற்றி சஜஷன் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஏன் சஜஷன்கொடுக்கவேண்டும்? 10 பிளஸ் 2 கொண்டுவந்தபொழுது இந்தஆசிரியர்களைக் கேட்டுக்கொண்டா கொண்டு வந்தீர்கள்? நீங்களாகவே தானே கொண்டு வந்தீர்கள். அதனால் விளைவுகள் ஏற்படும்பொழுது அவர்கள் சஜஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் என்ன அர்த்தம்?

அவர்கள் சஜஷனும் கொடுத்தார்கள். MUTA Conference பழனியிலே நடந்தது, சஜஷன் கொடுத்தார்கள். ஊட்டியிலே காலேஜ் டீச்சர்ஸ் கான்ஃப்ரன்ஸ் நடந்தது, இராஜா முகமது அவர்களும், எஜுகேஷன் பார்லிமெண்ட்ரி செகரட்டரியும் அதில் இருந்தார்கள். அப்பொழுதும் கொடுத்தார்கள். அங்கேயும் கொடுத்தார்கள். ஆகவே கொடுக்கவில்லையென்று சொல்லக் கூடாது. ஆகவே நோட்டீஸ் செர்வ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். பி.யூ.சி. வகுப்புகளை எடுப்பதால், சர்ப்ளஸ் என்ற முறையிலே இல்லையென்று அரசாங்கத்தின் சார்பிலே சொல்கிறார்கள். நீங்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்துகிறபொழுதே ஆசிரியர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். நான் ஒரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன், குரு நானக் கல்லூரியில் விடப்பட்ட அஃபிஷியல் நோட்டீஸ்.

Notice is hereby given to the following Members of the staff that their services will not be required due to want of work load consequent on shedding of P.U..... பி.யூ.வைக் கழித்துக் கட்டுவதனால்

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 பிப்ரவரி 20

வேலைப் பளு குறைகிறது, நீங்கள் சர்பிளஸ் ஆகிறீர்கள். ஆகவே நிறுத்துகிறோம் என்று நிறுத்துகிறார்கள். அதனால்தான் இவர்கள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள், நீங்கள் ஆத்திரப்பட்டு என்ன பிரயோஜனம்? ஆகவே, போராட்டம் வாபஸ் வாங்கினால் தான் பேச்சு என்ற நிலை வேண்டாம். இதுவரை அந்த மாதிரி பொசிஷன் இருந்தது. இனி அது வேண்டாம். Let us not have subjectivism என்று சொல்லி, நான் கொண்டு வந்திருக்கிற சென்ஷூர் மோஷன்மீது இந்த அளவில் பேசி அமர்கிறேன்.

திரு. கு. வடிவேல் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசும்பொழுது என்னுடைய தொகுதியினுடைய பிரச்னையைப்பற்றி சொன்னார்கள். எல்.ஜி. நிறுவனத்திலே இரண்டு மாதமாகத் தொழிலாளர் போராட்டம் நடந்து வந்தது. என்ன காரணத்தாலோ 2 மாதங்களாகத் தனியார் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அங்கு பஸ்களை பாடி கட்ட வைத்திருந்தார்கள். அப்பொழுது. தனியார், பஸ்களை, போலீஸ் அனுமதியோடு, வெளியே எடுத்தார்கள். தொழிலாளர்கள் பெண் போலீசார் சட்டையைப் பிடித்து கிழித்த பிறகுதான், ஒழுங்கு நடவடிக்கைகன் எடுத்தார்களே தவிர, போலீஸ் டிரெஸ்பாஸ் செய்யவில்லையென்பதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்களும் மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களும் மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்களும் முன்மொழிந்திருக்கிற தீர்மானங்களை வழிமொழிந்தும் நான் முன்மொழிந்திருக்கிற தீர்மானத்தை மேலும் வலுவாக்கவும் ஆழப்படுத்தவும் என்னுடைய சில கருத்துக்களை இங்கே சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன். சிறுபான்மை சமுதாயத்தைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் கடைபிடித்து வருகின்ற கொள்கைகள் இந்த அவையால் நிராகரிக்கப்படவேண்டுமென்று கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற தீர்மானம் ஏதோ அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாகவோ அல்லது அரசியல் விரோதத்தின் காரணமாகவோ கொடுக்கப்பட்ட தீர்மானம் என்று இங்கே யாரும் அவ்வாறு கருதி விடக்கூடாது. இந்த நாட்டில் நடைபெற்றிருக்கிற சம்பவங்கள், துர்பாக்கியமான சம்பவங்கள், மைனாரிட்டி சமுதாயங்கள் இந்த மாநிலத்தில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அனுபவித்து வருகிற கஷ்டமான அனுபவங்கள், அந்த அனுபவங்களையெல்லாம், அந்த உண்மைகளையெல்லாம் தெரிந்து, அறிந்து, கேட்டு, கண்டு, கதிந்து, கனிந்து இந்தக் கண்டன தீர்மானத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேனே தவிர, காரணம் இல்லாமல் கொடுக்கப்பட்ட தீர்மானமாக யாரும் கருதி விடக்கூடாது. மைனாரிட்டி சமுதாயங்கள் இன்றைக்கு எந்த வகையில் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

பத்திரிகையின் வாயிலாக இந்த நாடு நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. நான் இந்த அரசின் மீது சுமத்துகின்ற குற்றச்சாட்டு அரசமைப்புச் சட்டத்தினுடைய விதி 25-லேயிருந்து விதி 30 வரையிலே தரப்பட்டிருக்கிற உரிமைகள், மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமைகளையெல்லாம் தகர்த்தெறியும் வகையில் அந்த உரிமைகளை அமைதியான சூழ்நிலையில், சமரசமான சூழ்நிலையில், சாத்வீகமான சூழ்நிலையில், இந்த மைனாரிட்டி சமூகத்தினர் பெற்று அனுபவிக்க முடியாத காலகட்டத்தையும் சூழ்நிலையையும் இந்த அரசு அனுமதித்திருக்கிற காரணத்தாலே மைனாரிட்டி சமுதாயங்கள், அரசியல் சட்டத்திலே 25-லேயிருந்து 30 வரை தரப்பட்டிருக்கிற உரிமைகளைப் பெற முடியாமலும் அந்த உரிமைகளை இழந்து இன்றைக்குத் தவித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையிலும், இன்றைக்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இந்த அரசு மைனாரிட்டி சமுதாய மக்களின் நம்பிக்கைகளை மேலும் தங்க வைத்துக்கொள்ள தன்னுடைய தகுதிகளை முழுமையாக இழந்திருக்கிற காரணத்தினால், இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை நான் இன்றைக்கு முன்மொழிகிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

ஒரு மைனாரிட்டி சமுதாயம் என்று சொன்னால், அதற்கு எண்ணிக்கை மட்டுமல்ல, அதற்கு என்று சில தனித்தன்மைகளும் உண்டு. அந்த தனித்தன்மையின் அடிப்படையில் அது மைனாரிட்டி சமுதாயம் என்றும் அதற்கு மாறுபட்ட நிலையிலிருக்கும் சமுதாயம் பெரும்பான்மை சமுதாயம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஜனநாயகத்தில், ஜனநாயகம் என்பதே பெரும்பான்மையின் ஆட்சியும், சிறுபான்மையின் மாட்சியும். அது அரசியல் ரீதியாக பெரும்பான்மை இருந்தால் பெரும்பான்மை ஆட்சி. அரசியல் ரீதியாக சிறுபான்மை இருந்தால் சிறுபான்மை மாட்சியை பெரும்பான்மை ஆட்சி காப்பாற்றவேண்டும். அதே மாதிரி ஒரு பொருளாதாரத் துறையில், கல்வித் துறையில், மொழி அடிப்படையில், மார்க்க அடிப்படையில், சிறுபான்மையாக இருப்பவர்கள், அந்தச் சிறுபான்மையாக இருப்பவர்களின் அபிலாஷைகளை, அவர்களுடைய தனித்தன்மையைக் காப்பாற்றும் வகையில் எந்த அரசு செயல்படுகிறதோ அந்த அரசுதான் ஜனநாயக ரீதியில் அமைக்கப்பட்ட அரசாகும். ஒரு ஜனநாயகத்தில் சிறுபான்மையினுடைய கோரிக்கைகள் உதாசீனப்படுத்தப்படுமானால் பெரும்பான்மை இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக சிறுபான்மையினரை அலட்சியப்படுத்துவார்களானால் அது உண்மையான ஜனநாயகம் அல்ல என்று இராஜ்ய சபையில் பேசும்போது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்குக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்கள் பெயரால் நாங்கள் ஆண்டு கொண்டு இருக்கிறோம் என்ற கட்சி அண்ணா அவர்கள் சொல்லியபடி அந்தப் பெரும்பான்மை ஆட்சி சிறு

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 பிப்ரவரி 20

பான்மை மாட்சியைக் காப்பாற்றவும், அவர்கள் கோரிக்கைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற நிலை இவைகளுக்கெல்லாம் மாறாக, அந்த நிலைக்கு மதிப்புத் தராமல் சிறுபான்மையினரை அடக்கும் முறையிலும், சிறுபான்மையினரின் அமைதியைப் போக்கும் சூழ்நிலையிலும், அந்த அமைதி சூழ்நிலையைக் காப்பாற்ற தவறிய நிலையிலும் இந்த அரசு சிறுபான்மையினரின் நம்பிக்கையை மேலும் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கும் தக்க வைத்துக்கொள்வதற்கும் அதே நேரத்தில் ஜனநாயக முறையில் ஆட்சி செய்வதற்கும், இந்த ஆட்சி தகுதியை இழந்து விட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 28 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்-முஸ்லீம் லீக்கைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு அறிக்கையை இந்த நாட்டிற்கு விட்டார்கள்.

மிகவும் பயங்கரமான, நாம் எல்லாம் படிக்கத்துப் பார்த்து, வேதனை தரக் கூடிய ஒன்றாக அந்த அறிக்கை இருந்தது. ஏனென்றால், இந்த நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில் வகுப்புக் கலவரங்கள் அதுவும் வடபுலத்தில் வழக்கமாக நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன என்று பத்திரிக்கை வாயிலாக பல்லாண்டுகளாக நாம் அறிந்து வரும் உண்மை-நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் அந்த நேரத்தில் எல்லாம் கூட தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாடு வகுப்பு சௌஜன்யத்திற்கு ஒரு நிலையான இடமாக இருந்து வந்து இருக்கிறது. பல்வேறு வகுப்புகள் அமைதியாகவும் சகோதரத்துவ உணர்வுகளோடும் வாழ்ந்து வருகின்றன என்பது நாடறிந்த ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும். ஆனால் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாக நம்முடைய வரலாற்றுப்புகழ் மிக்க முதலமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் நாட்டின் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு இந்த நிலை நீடிக்கிறதா என்றால் நான் மிகுந்த வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன், அது நீடிக்கவில்லை என்று இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல, பல்வேறு மாநிலங்களைச் சேர்ந்த பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் 28 பேர் ஒரு அறிக்கை தயார் செய்து குடியரசுத் தலைவருக்கும், மாண்புமிகு தலைமை அமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுக்கும் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதிலும் வகுப்புக் கலவரங்கள் மிகத் தீவிரமாக நடைபெற்று சிறுபான்மை சமுதாயம் மிகுந்த அடக்குமுறையால் பாதிக்கப்பட்டும் உள்ள மாநிலங்கள் மூன்று என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த 3 மாநிலங்கள், உத்திரப் பிரதேசம், ஆந்திரப் பிரதேசம், தமிழகம். சுதந்திரம் வந்த காலத்தில் இருந்து எந்தக் காலத்திலும் தமிழகத்தில் வகுப்பு சௌஜன்யம் மிக அழகாக இருந்தது. அந்தச் சிறப்பான நல்ல பெயர் இப்போது போய் விட்டது. வகுப்புக் கலவரங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கும் மூன்று மாநிலங்களின் பெயரைக் குறிப்பிடுகையில் தமிழ் நாடும் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த அளவிற்குத் தமிழ் நாட்டில்

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

சிறுபான்மை சமுதாயம், குறிப்பாக முஸ்லீம் சமுதாயம் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது மிகப் பெரிய வேதனைக்குரிய நிலையாகும். இந்த மாதிரியான ஒரு அபகீர்த்தியை, அவப் பெயரை தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வந்த பெருமை வரலாற்றில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்திற்கு உண்டு என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது என்பதை மட்டும் நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் பணிவான கவனத் திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு நாட்டிலே உடுக்க உடை இருக்கலாம்; உண்ண உணவு இருக்கலாம்; வேலைகள் செய்வதற்கு வேலைகள் கிடைக்கலாம். ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒரு சிறுபான்மை சமுதாயத்திற்கு அமைதி கெடாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றும் இருக்க வேண்டும். பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்ற உணர்வு சிறுபான்மை சமுதாயத்திற்கு இருக்கவேண்டும். அந்த உணர்வு இல்லாத ஒரு நிலைமை இந்த நாட்டில் நீடித்துக்கொண்டிருக்குமானால் அதை ஒரு அரசு பார்த்துக் கொண்டிருக்குமானால் அது வேதனைக் குரிய ஒன்று, கண்டனத்திற்குரிய ஒன்று. அதை உடனடி யாக அகற்றவேண்டும். அதை அகற்ற முடியா விட்டால் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்கள் அகன்றுவிட வேண்டும். அந்த வகையிலேதான் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

கடந்த 15 மாத காலத்தில் தமிழகத்தில் நடைபெற்றிருக்கிற வகுப்புக் கலவரங்களைப் பார்த்தால் மிகப்பெருமளவுக்கு நடந்திருக்கிறது. போலீஸ் துறையிலே இருக்கும் குறிப்பேடு களைப் பார்த்தால் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். எவ்வளவு வகுப்புக் கலவரங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்ற கணக்கு தெளிவாகத் தெரியும். இங்கே பல பெரியோர்கள் எல்லாம் முதலமைச்சர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆந்திர கேசரி டி. பிரகாசம் முதலமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் முதலமைச்சராக இருந்திருக் கிறார். குமாரசாமி இராஜா முதலமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல்மைச்சராக இருந்திருக்கிறார். அவர்களுடைய ஆட்சியிலே எல்லாம் சிறு பான்மையோர் எப்படி எல்லாம் காக்கப்பட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் எப்படி எப்படி எல்லாம் பேசினார்கள், எப்படி எப்படி எல்லாம் நடந்துகொண்டார்கள் என்பது குறிப்பேடுகளில் இருக்கிறது. பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் இந்த மாநிலத்திலே முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். பக்த வத்சலம் அவர்கள் இங்கே முதலமைச்சராக இருந்து ஆட்சி செலுத்தியிருக்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்கள் 7 ஆண்டு காலம் முதலமைச்சராக இருந்து ஆட்சி நடத்தியிருக்கிறார்கள். அத்தனை பேர்களும் முதலமைச்சராக இருந்து இந்த நீண்ட 30 ஆண்டு காலத்தில் எத்தனை வகுப்புக் கலவரங்கள் நடை

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 பிப்ரவரி 20

பெற்றன? அப்படி நடைபெற்ற நேரங்களில் முதலமைச்சராக இருந்தவர்கள் எப்படி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? எப்படி சமரசம் ஏற்படுத்தினார்கள் என்று பார்க்கும்போது, இந்த 15 மாதகாலத்தில் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு எவ்வளவு பயங்கரமான வகுப்புக் கலவரங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பதையும் பார்க்கும்போது எவ்வளவு மோசமான ஒரு நிலைமையில் சிறுபான்மையோர் இருக்கிறார்கள் என்பது நன்கு தெரியும். சிறுபான்மையோருக்கு எம். ஜி. ஆர். ஆட்சியில் பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்கள் நாள்தோறும் நசுக்கப்படுகிறார்கள். முதலமைச்சர் அதற்கு என்ன ஆறுதல் சொல்லியிருக்கிறார்? சட்டப்படி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்? இதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது உண்மையிலே வேதனைப்படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இந்தப் பிரச்சனை மிகப்பெரும் பிரச்சனையாக இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நடந்து இருக்கும் பிரச்சனைகளைப் பார்க்கும்போது ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் மறைமுகமாக அதற்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்களோ என்று மக்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். அந்தச் சந்தேகத்தை முதலமைச்சர் நீக்க வேண்டும். நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தபிறகு நடைபெற்ற வகுப்புக் கலவரங்கள் சிலவற்றைக் கூறுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள்)

சென்னையில் வியாசர்பாடியில் சிறுபான்மையோர் தாக்கப் பட்டார்கள். கோவை மாவட்டத்தில் தாளவாடி. அது ஒரு சிறு கிராமம். அங்கே இருக்கின்ற முஸ்லீம்கள் ஏழைகள், கூலி வேலை செய்பவர்கள், குடிசைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறவர்கள், அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முகவை மாவட்டத்திலே பேரையூர். அது முதுகளத்தூரில் இருக்கும் ஒரு சிறு கிராமம். அங்கே முஸ்லீம்கள் தாக்கப்படுகின்றார்கள்; முஸ்லீம்களுடைய வீடுகள் தகர்க்கப்படுகின்றன; சொத்துக்கள் சூறையாடப் படுகின்றன. தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே மானியமாடு அது ஒரு குக்கிராமம். அங்கே இருக்கிற முஸ்லீம்கள் அடித்து நொறுக்கப்படுகிறார்கள்; அவர்களுடைய பயிர் பச்சைகள் எல்லாம் எரிக்கப்படுகின்றன. நெல்லை மாவட்டத்திலே ஏர்வாடி, 3, 4 மாதங்களாக அங்கே கலவரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வடாற்காடு மாவட்டத்திலே பேரணாம்பட்டு. அங்கே முஸ்லீம்கள் அடித்து நொறுக்கப்படுகிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தக்கலை. அண்மையிலேதான் தக்கலையில் வகுப்புக்கலவரம் நடந்தது.

இப்படிப் பல்வேறு சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் பேசித்தான் தீர்க்க முடியுமா? பேசினால் தான் நீதி கிடைக்குமா? என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். பேச வேண்டியவைகளைப் பேசலாம். ஆனால் சிலவற்றை பொது நலனைக் கருதி, வெளிப்படையாகப் பேசாமல் பிரச்சனைக்கு

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தீர்வு காணவேண்டியிருக்கிறது. வெளிப்படையாகப் பேசாமலேயே தீர்வு காண வேண்டிய பல பிரச்சனைகளை இந்த மன்றத்திலே பேச வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கியவர் முதலமைச்சர்தான் என்பதைப் பணிவோடு அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன், இவைகள் வகுப்புக் கலவரங்கள்.

அடுத்து நான் சொல்லப்போவது சில படுகொலைகள் பற்றி. அதற்கு வேறு பல காரணங்கள், அதில் சிறுபான்மையோர் சமுதாயம் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பழனியில் நடந்த சம்பவம். இப்ராகிம் கொலை செய்யப்பட்டார். அது விசாரணையில் இருக்கிறது, ஆதனால் அதன் உள்ளே செல்ல விரும்பவில்லை. விசாரணை நடக்கட்டும் ; என்ன நடைபெற்றது என்பது வெளியே வரட்டும் ; அது இந்த நாட்டுக்குத் தெரியட்டும்.

தாய்க் குலத்தை, தாய்க் குலத்தின் மானத்தைக் காக்க நான் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்திருக்கிறேன் என்று நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஜீனத் உன்னிசா பேகம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ** மானபங்கப்படுத்தப் பட்டார்.

** ** **

[நண்பகல் 12—00]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது அவர்களே சொன்னார்கள் அது விசாரணையில் இருக்கிறது என்று. ஆகவே அதன் உள்ளே போக விரும்பவில்லை என்று அவரே சொல்லி விட்டு என்னென்ன தகவல்களை இங்கே பேசக்கூடாதோ அவற்றை இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உங்களது கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, திரு. இப்ராகிம் என்பவர் பற்றிய பிரச்சினை தான் வழக்கு மன்றத்திலே இருப்பதாகச் சொன்னேன். அந்தப் பிரச்சினைக்குள் போக விரும்பவில்லை. ஆனால், ஒரு பெண் மானபங்கப்படுத்தப்பட்ட விஷயத்தைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விஷயம் முதல்வருக்குத் தெரியவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேனே அன்றி வேறல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெண்களின் மானம் காக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இந்த மாதிரி செயல்கள் இனிமேலாவது நடைபெறாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 பிப்ரவரி 20

அடுத்து அம்மாபட்டினம் என்ற ஊர் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் அறந்தாங்கி தாலுக்காவில் இருக்கிறது. இது நம்முடைய மாண்புமிகு துணைத்தலைவரவர்களுக்கும் தெரியும்,

* * *

திரு. கூத்தகுடி ச, சண்முகம்: தலைவரவர்களே * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * *

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, இதனை முல்த அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகச் சொல்கிறேன் ....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இதுபற்றி நீங்களே சொல்லிவிட்டீர்கள், ஆகவே இதனை குறிப்பேட்டில் ஏறுவதற்கு தாங்கள் அனுமதிக்கப் போகிறீர்களா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * *

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * *

திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் துணைத்தலைவராக இருக்கும்போது தலைவராக மட்டும் இருக்கமுடியுமே தவிர தொகுதி உறுப்பினராகவும் இடையில் பேசுவது என்பது தலைவராக இருந்து ஆற்றுகிற கடமைக்கு இடையூறாக அமையும். அடுத்து, தவறான செய்திகளை உறுப்பினர்கள் சொல்லவே கூடாது என்று—அவர்கள் சொன்னது தவறு என்று தெரியுமானாலும் அப்படிச் சொல்லவே கூடாது என்று சொல்வது பாராளுமன்ற நடைமுறைக்கு உகந்ததல்ல, ஒருவேளை அது தவறாக இருந்தாலும் அதை மறுக்கலாமே தவிர பேசுகிறபோதே அந்தப் பேச்சையே பேச வேண்டாம் என்று சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. பொதுவான முறையில் இப்படியும் ஒரு கருத்து இருக்கலாம் என்ற முறையில் அதை அனுமதிப்பதும் அதற்கு தேவையான மறுப்பை ஆளும் கட்சி சார்பில் மற்றவர்கள் தெரிவிக்கலாமே தவிர இப்போதே அதை நிறுத்துவது என்பது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர் நீதிபதியாகவும் இருக்க முடியாது சிவில், கிரிமினல் சட்டப்படி. அதை முதலிலேயே நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் திணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு ; மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பழனி சம்பவம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே எடுத்துரைத்தார்கள். இப்ராகிம் கொலை செய்யப்பட்டது பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே நேரத்திலே இப்ராகிமின் துணைவியார் ஜீனத் உன்னிஸா பேகம் அவர்களைப் பற்றியும் திரு. லத்தீப் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி ஒரு கருத்தை இங்கே ஆணித்தரமாக எடுத்து வைத்து பேசிய நேரத்தில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்கள். ஆனால் துணைத் தலைவர் அவர்கள் அதற்கு இதுவரை தீர்ப்புக் கூறவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசிய அந்த வாசகம் இங்கே இடம் பெறலாமா என்பதையும் அப்படி இடம் பெற்று பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தால் அது பெண்மைக்கும் அதே நேரத்தில் சிறுபான்மை வகுப்பாரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு எவ்வளவு அவலத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதைப்பற்றியும் நினைவு கூர்ந்து சொல்ல வேண்டும். அதே நேரத்தில் அந்தச் சம்பவத்தைப் பொறுத்த வரையில் நானும் நமது மாண்புமிகு இராஜாமுகமது அவர்களும் அந்த இடத்திற்கு, அவர்கள் வாழ்ந்த இடத்திற்கு சென்றிருந்தோம். அவர்கள் எங்களிடம் தெரிவிக்கிற நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னது போல் எங்களிடத்தில் சொல்லவில்லை என்பதையும் நான் பணிவன்போடு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். மேலும் ஒரு வழக்கு பெண்டிங்கில் இருக்கும் போது சப் ஜூடீஸ் ஆகிவிடக் கூடாது என்பதையும் கவனித்து கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும். திரு. லத்தீப் அவர்கள் என்னை விட சிறந்த வழக்கறிஞர். ஹைக்கோர்டடில் கூட வழக்காடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். ஒரு வழக்கு ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டுவிட்டாலே, எப். ஐ. ஆர் போட்டுவிட்டால் it is pending before a Court of Law. பெண்டிங்கில் இருக்கும் போது அந்த வழக்கு பற்றி பேசுவது சரியாகயிருக்காது. ஆகவே அந்த வாசகங்களை எடுத்து விடுமாறு பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் ; மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இது சப் ஜூடீஸ் என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் நான் ஒரு வழக்கறிஞர் என்பதையும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் பணிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவெனில், எங்கே சொல்லவேண்டும், சட்டப்படி எங்கே சொல்லக்கூடாது என்று தெரிந்துதான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போனால் இந்த அவையில் பேசவே முடியாது. சில விஷயங்களை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டியிருக்கிறது. நான் பொறுப்புணர்வோடுதான் கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். இதை அகற்றவேண்டும், அதை அகற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால் எதைப் பேசுவது என்று தெரிய

[எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 பிப்ரவரி 20

வில்லை. பொறுப்புணர்வோடுதான் எங்கு எதைச் சொல்ல வேண்டுமோ அதைச் சொல்லிவருகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்களும் சொன்னார்கள். நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர வகுப்புக் கலவரம் என்ற பட்டியலில் கொண்டு வந்து சொல்லவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ; * * * * என்று சொல்வதுபோல் சொல்வது அங்கே பிரச்னைகளை உண்டாக்கும் என்று நான் கருதுவதால் நீங்கள் சொன்னது, திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் சொன்னது, அதைத் தொடர்ந்து நான் சொன்னது எல்லாவற்றையும் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்னை குறித்து, திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் அப்போது இருந்தார்கள். சட்டசபைக் குறிப்பைப் பார்த்துவிட்டு அதில் தவறு இருந்தால் பின்னால் தீர்ப்பளிக்கிறேன். அதுவரை இந்தப் பிரச்னை குறித்து பத்திரிகைகளில் வெளியிடவேண்டாம் என்று நிருபர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

[பிற்பகல் 12—10]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சரி இருக்கட்டும். மைனாரிட்டிகள் பிரச்னை தான் இது. அதுதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நன்றி.

அடுத்து, லால்பேட்டை, அங்கு என்ன நடந்தது. அமைச்சர் ஒருவர் போகிறார். பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகிறார். அரசியல் ரீதியாக என்னவெல்லாமோ நடக்கிறது. போலீஸ் பல முஸ்லீம்களைக் கைது செய்கிறது. எப்போது? அமைச்சர் கூட்டத்தில் பேசிவிட்டு போனபின்னால் பலமணி நேரம் கழித்து, இரவில் அவரவர்கள் வீட்டில் படுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, அங்குள்ள முஸ்லீம்களைக் கைது செய்து கொண்டு போகிறார்கள். இதுபற்றிய வழக்குக்காக இப்போது சோர்ட்டுக்குப் போய் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது எந்த அளவுக்கு ஆக்கப்படுகிறது என்றால், சிறுபான்மை சமூகத்தினரைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த அளவுக்கு நடத்தப்படுகிறார்கள் இவ்வளவு கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்படுவது நாட்டுக்கு நல்லது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது போன்று கடையநல்லூரில் ஏதோ நடந்தது. முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அங்கு போலீஸ்காரர்கள் மசூதிக்குள் நுழைந்து, தொழுகை நடந்துகொண்டிருந்த

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

நேரத்தில் உள்ளே நுழைந்து அங்குள்ளவர்களை விரட்டியடித்திருக்கிறார்கள். அன்று இரவு முழுவதும் பூட்ஸ் காலோடு அந்த மசூதிக்குள் இருந்திருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு மசூதியில் அணுகவேண்டுமா என்பதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களைப்பற்றி சொல்வதாக இருந்தால் இப்போது அரிசனங்களுக்கு பல கொடுமைகள் நடந்துவருகின்றன. விழுப்புரத்தில் நடந்த கலவரம். இதைப்பற்றி விரிவாக நான் பேசவில்லை. இதற்காக போடப்பட்ட கமிஷனின் அறிக்கை இன்னும் வரவில்லை. ஆனால் இதைப்பற்றி நாம் எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாட்டில் பல இடங்களில் அரிசனங்கள் படுகொலை செய்யப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வன்முறைச் செயல்கள், சமூக விரோதச் செயல்கள் தூண்டி விடப்படுமானால், தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகன் சார்ந்திருக்கின்ற சமுதாயம் மேம்பாடு அடைய தடைக்கல்லாக அமைந்து விடும். அரசு இதைப்பற்றி தீவிரமாக சிந்தித்து கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ராணிப்பேட்டை நிகழ்ச்சிகள். இதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நேற்றைய தினம்கூட அதைப்பற்றி இங்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில், சுடுகாட்டிற்குச் செல்லுகின்ற வழியில் அரிசனங்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சொன்னார்கள். இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு அரசு தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அரிசனங்களாக இருப்பவர்கள், கிறிஸ்துவர்களாக மாறுகின்ற போது, பொருளாதார அடிப்படையில் எதையும் பார்க்காமல், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுவரும் சலுகைகள் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே தாழ்த்தப்பட்ட மகன் கிறிஸ்துவராக மாறுவதால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாகக் கருதப்பட மாட்டார்கள் என்று சொல்வது, சமுதாய சத்வேகத்திற்கும் நல்லது அல்ல, ஜனநாயகத்திற்கும் நல்லதல்ல.

அடுத்து ஆங்கிலோ இந்தியர்கள். முன்பு அவர்கள் நல்ல உத்தியோகத்தில் இருந்தார்கள். குறிப்பாக பெரியமேடு பகுதியில் இந்த ஆங்கிலோ இந்தியர்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். நான் அங்கேதான் இருக்கிறேன். நான் இருக்கும் வீடு கூட அவர்கள் வசிக்கும் பகுதியில்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் இப்போது எந்தவிதமான வேலையும் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலையில் யாரும் காப்பாற்றுவாரற்ற நிலையில் இருப்பது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் சென்று பாதிக்கப்பட்டப் மக்களை பார்த்துவந்தார்கள். சிவகாசிக்குச் சென்றார்கள். ஊட்டிக்குச் சென்றார்கள் ராமேசுவரம் சென்றார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 பிப்ரவரி 20

சுற்றுப்பயணம் செய்தார்கள். அங்கு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக் கெல்லாம் 5000 ரூபாய், 1000 ரூபாய் என்றெல்லாம் வழங்கி விட்டு வந்தார்கள், இங்கு சென்னையில் 50 கிலோ அரிசி கொடுத்தார்கள். சென்னை நகரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களை எல்லாம் சுற்றிப்பார்த்தார்கள். அதற்காக மகிழ்ச்சி அடை கிறேன். அதே நேரத்தில் வாணியம்பாடியில் வெள்ளச்சேதம் ஏற்பட்டு மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். 700 வீடுகள் வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. அமைச்சர் சோமசுந்தரம் அவர்கள் இந்த இடத்திற்கு வந்து பார்வையிட் டார்கள். நான் அவர்களை அழைத்துச் சென்றிருந்தேன். பல உதவிகளைச் செய்வதாக சொன்னார்கள். ஆனால் இது வரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை, நாட்டில் இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடுமை நடந்திருக்கிறது. இதற்காக ஆறுதல் வார்த்தை, அனுதாப வார்த்தை எதை யாவது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்களா என்றால் இல்லை.

பேரணாம்பட்டு கலவரம் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். நான் யாரைப்பற்றியும், எந்த சமுதாயத்தினரையும் குற்றஞ் சாட்டுவதற்கு தயாராக இல்லை. ஆனால் இதையொட்டி பேரணாம்பட்டுக்கு யார் யாரெல்லாமோ வருகிறார்கள், ஒரு அம்மையார் உயிரோடு கொளுத்தப்பட்டிருக்கிறார். 300 வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்றரை கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சிறுபான்மை சமுதாயத்தை சேர்ந்தவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அங்கே யார் யாரோ வருகிறார்கள். டெல்லியிலே இருந்து ஜம்மா மசூதியின் தலைவர் இம்மாம் அங்கே பார்க்கவருகிறார். மைனாரிட்டி கமிஷன் தலைவர் அன்சாரி அவர்கள் அங்கே வருகிறார்கள், இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் தலைவர் அவர்கள் டெல்லியிலே இருந்து வருகிறார்கள். ஆனால், இந்தத் தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்கள் அங்கே வந்து பார்த்தார்களா, என்றால் இல்லை. அன்சாரி அவர்கள்கூட முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்தபோது கேட்டிருக்கிறார்கள், நீங்கள் அங்கே போய்ப் பார்க்கவேண்டுமென்று. அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களும் பதிலளித்திருக்கிறார்கள், அதற்கு மேல் என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றி நான் இந்த அவையிலே சொல்ல விரும்பவில்லை, இதைத் தவிர, இந்த மேலவையிலே முதல்வர் அவர்கள் நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொண்டு பேசும்போது நான் பேரணாம்பட்டுக்குச் செல்கிறேன்; செல்வேன் என்ற வாக்குறுதி யையும் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன ஆயிற்று ? இன்று வரையில் செல்லவில்லை. இதை நினைத்துப் பார்க்கும்போது, இந்த அரசு எவ்வளவு தூரம் மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினர் மீது அக்கறை காட்டுகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியுமென்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

உத்திர பிரதேச மாநிலத்திலே, அலிகாரில் கலவர சம்பவம் நடந்தபோது, இந்த மைனாரிட்டி கமிஷன் ரிப்போர்ட்டு அங்கே சமர்பிக்கப்பட்டபோது, அந்த உத்திரப் பிரதேச முதல்வர் நரேஷ் யாதவ் அவர்கள் அதற்குப் பதில் கொடுத்திருக்கிறார். நமது பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அதற்கு விளக்கமும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முதல்வர் ராம் நரேஷ் யாதவ் அவர்கள் பதில் கொடுத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த அரசு அந்தப் பரிந்துரையையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அன்சாரி அவர்கள் மிகவும் வருத்தப்பட்டு, இந்த மைனாரிட்டி கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லுகிறார்கள். தமிழக அரசு மட்டும்தான் இதற்கு பதில் கொடுக்காமல் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் உங்களுடைய அறிக்கை வந்து சேர்ந்தது என்ற பதிலைச் சொல்வதற்குகூட தமிழக அரசாங்கம் முன்வரவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்.

'இந்து' பத்திரிக்கையிலே பிப்ரவரி 15-ஆம் தேதி வந்துள்ள அறிக்கையைப் பார்க்கலாம். "Minority panel wants to publish its findings" தமிழக முதல்வர் அவர்கள் மீது பகிரங்கமாகவே குற்றம்சாட்டியிருக்கிறார்கள். மைனாரிட்டிகளுக்கு விரோதமான இந்த அரசாங்கம் இப்படி அனுப்பப்பட்ட அறிக்கை அவர்களுக்கு வந்து சேர்ந்தது என்பதற்குகூட ஒரு 'அக்னாலெஜ் மென்ட்' கூட அவர்கள் அனுப்பவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டும்போது, இந்த அரசாங்கம் மைனாரிட்டிகளை மதிக்க வில்லை என்பதற்கு இதைவிட என்ன ஆதாரம் இருக்க முடியும் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சாட வேண்டுமென்பதற்காக இதை நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் சிந்தனையைத் தூண்ட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். எனவே, இதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த வகுப்புக் கலவரங்கள் நடைபெறுவதை எப்படித் தடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு பல்வேறு காரணங்கள், பல்வேறு வழிவகைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதைத் தான் அன்றைக்குகூட சொன்னேன். அப்படிச் சொன்னதும் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு கோபம் வந்தது. நான் மைனாரிட்டி முஸ்லீம்கள் சார்பிலே இங்கே வந்திருக்கிறேன். மைனாரிட்டியைப் பற்றிப் பேசுகிறேன் என்று சொன்னால், மற்றவர்கள் மீது அக்கறை இல்லை என்பதல்ல. இங்கே தீர்மானங்கள் பல கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் பிரச்னை பற்றியும், சட்டம் ஒழுங்கு பற்றியும், மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினர் பற்றியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி யென்றால், இது 'டிவிஷன் ஆப் லேபர்' என்ற முறையில் ஒவ்வொருவரும் பகிர்ந்து கொள்ளுவதே தவிர, ஒவ்வொருவரும் அவருக்குள்ள பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பதாகாது. பொறுப்பை

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 பிப்ரவரி 20

ஒவ்வொருவரும் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள் என்று அர்த்தம்; அப்படி அல்லாமல், பிறவற்றின் மேல் அவர்களுக்கு 'இண்டரஸ்ட்' இல்லை என்று அர்த்தமல்ல. அந்த அளவிலேதான் இந்த மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினரைப் பற்றியதை நான் பிரிதுக் கொண்டிருக்கிறேன். அதாவது லேபரைப் பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம், அவ்வளவுதான். எனவே, முஸ்லீம் லீக் யாருக்கும் விரோதமான கட்சியல்ல.

நான் பேசினால். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி சிறுபான்மையோர், பெரும் பான்மையோர் என்றெல்லாம் பேசலாமா என்று சொல்வார்கள். அது அவருடைய கருத்து. நான் அவருடைய கருத்திற்கு குறுக்கே நிற்க விரும்பவில்லை. ஆனால், இந்த மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினரைப் பற்றி 1965-லே லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது, எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பினார்கள். அதிலே, வகுப்புக் கலவரங்களுக்குக் காரணம் முஸ்லீம்களுக்கு போலீஸ் துறையிலே போதிய பிரதிநிதித்துவம் தரப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு அதற்கான யோக்கியதாம்சம் இல்லாவிட்டாலும், 'எக்ஸ்லெம்ஷன்' அதாவது விதிவிலக்கு கொடுத்தாவது உதவ வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு மாநிலத்திலே 1 சதவிகிதம் என்று இருந்தாலும், 10 சதவிகிதம் அளவுக்கு அவர்களுக்கு இதிலே பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென 1965-லே லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-20]

அதுமட்டுமல்ல, 1944—ம் ஆண்டிலேயே சர் தேஜ் பகதூர் சாப்ருவின் தலைமையில் காங்கிரஸ் கட்சி இருந்தபோது ஒரு கமிட்டியை அமைத்தார்கள். அந்தக் கமிட்டி சிபாரிசுகளை செய்திருக்கிறது. எல்லா மாநிலங்களையும் காங்கிரஸ் கட்சி அன்றைக்கு வேண்டிக்கொண்டது. முஸ்லீம்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 10 சதவிகிதம் போலீஸ் துறையில் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும், பாரபட்சம் என்பதனால் அல்ல, அந்தச் சமுதாயத்திற்கு ஒரு அமைதி உணர்வு வேண்டும், பாதுகாப்பு உணர்வு வேண்டும் என்று அந்தக் கமிட்டி அன்றைக்கே பரிந்துரை செய்தது.

இந்தப் பிரச்னை பாராளுமன்றத்தில் வந்தபோது நம்முடைய மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சர் தேசாய் அவர்கள் மிகத்தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் சொன்ன கருத்து இந்து பத்திரிகையில் டிசம்பர் 6-ல் வெளியாகியிருக்கிறது—

"The previous Government did not give adequate representation to the minorities on the police forces. I am trying to see that all communities are given adequate representation in all police forces in the country" (The Hindu December 6, 1978) என்று பிரதமர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்.

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அதே போல் நம்முடைய இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்—

"She claimed that during the Congress rule, it was the Government's policy to take a larger number of Muslim personnel in police and other services. Whenever new industries were established she had specially spoken to the authorities about the need to give preference to the Muslims and weaker sections who might have been dislodged in the process." என்று

இவற்றை இந்த அரசுக்கு நான் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்வதும், மறுப்பதும் உங்கள் உரிமை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பத்திரிகைகளிலிருந்து படிக்க அவற்றைச் சபாநாயகர் அவர்களிடம் காட்டி அனுமதி பெற்றிருக்கிறீர்களா?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: ஸ்பீக்கர் பர்மிஷன் வாங்கியிருக்கிறேன், I have obtained the consent of the Hon. Speaker. Moreover, I am not reading anything objectionable. It is a thing which has been published in the newspapers. It is a thing which has been published and it is a public document from which I have read over to House.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எந்தப் பத்திரிகை என்று சொல்லிப் பேசுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இந்து பத்திரிகை, தேதி எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறேன்.

ஆகையால் அரசு இதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய யூனியன் பெட்ரோலியம் மினிஸ்டர் மாண்புமிகு பகுகுணா அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அதை நான் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு வைக்கிறேன்—

"Chief Minister should be sacked for repeated communal riots" (The Hindu, Monday, December 4, 1978)

ஒரு மாநிலத்தில் தொடர்ந்து வகுப்புக் கலவரங்கள் நடக்குமானால் அந்த மாநிலத்திலுள்ள முதல்வர் முதலில் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட வேண்டுமென்று மத்திய பெட்ரோலிய அமைச்சர் மாண்புமிகு பகுகுணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது திங்கட்கிழமை, டிசம்பர் 4, 1978 இந்து பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது.

ஆகையால் இந்த உணர்வுகளை எல்லாம் உங்களை 'சாக்' செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. நாட்டில் இருப்பவர்களுடைய உணர்வுகளை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 பிப்ரவரி 20

வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் எடுத்துக் கூறுகிறேன். பெரும் பான்மையினருக்கு வாழ்வு சிறுபான்மையினருக்கு இல்லை என்ற நிலை இருப்பதைத் தட்டிக்கேட்க ஆள் இல்லை. வக்கு இல்லை. வகை இல்லை என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தீர்களானால் கடந்த கால சரித்திரத்தை நினைவில் வைத்துக் கொள்வது நல்லது. வகுப்புக் கலவரங்கள் தொடர்ந்து ஒரு மாநிலத்தில் நீடிக்குமானால் அந்த மாநில முதலமைச்சரையே டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்து உருவாகியிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சிறுபான்மையினருக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது வக்ப் என்ற அமைப்பு. வக்ப் என்பது என்ன? ஒரு தார்மிக அடிப்படையில் ஒழுக்கத்தையும், இறை நீதியையும், நல்ல பண்புகளையும், மார்க்க உணர்வுகளையும் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக நல்லோர்களால், தான் பெற்ற இன்பத்தை, வாய்ப்பை, செல்வத்தை எல்லாம் நிரந்தரமாக சமுதாய மேம்பாட்டுக்காகவும் ஒழுக்கத்திற்காகவும் பயன்பட வேண்டுமென்பதற்காக இறைவன் பால் கொடுக்கப்படுகிற சொத்து. இன்றைக்கு என்ன நடந்திருக்கிறது? வக்ப் துறை அமைச்சர் நான் என்னமோ பேசினேன் என்று திரும்பத் திரும்பப் பேசினார். நான் என்ன சொன்னேன்? வக்ப் துறையைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னேன். அதை ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். எப்படி செம்மை படுத்தியிருக்கிறார்கள். வக்ப் துறை தலைவரைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. பத்திரிகையிலே பல விஷயங்கள் வந்திருக்கின்றன. நான் மற்றவர்களின் குறையைத் தேடிக் கொண்டு அலையக் கூடியவன் அல்ல, குறையுடையவர்களை, *** *** *** ** *** *** என்பதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டம் ஒழுங்கைப் பற்றி இங்கே பலவாறு பேசப்பட்டது. தமிழகத்திலே சட்டமன்றத்திலே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற ஒருவர் பயங்கரமாக பட்டப்பகலிலே தாக்கப் படுகிற முறையிலே அவர் மீது உளி வீசப்படுகிறபோது—உளி வீசியவர் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவரா இல்லையா என்பது பிரச்னையல்ல அப்படிப் பேசியிருந்தால் அரசியல் ரீதியாகப் பதில் கொடுக்கலாம்—ஆனால் அதைக் கிண்டல் செய்கிறபோது அது உளியா, ஒளியா, கிளியா என்றெல்லாம் கேலி பேசினால் சரித்திரம் மாறும். இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் அங்கே உட்காருவார்கள், அங்கே உட்காருகிறவர்கள் இங்கே வந்து உட்காருவார்கள், நாம் பார்த்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறோம், காலம் என்பது கரணம் போன்று சுழன்று மேலது

---

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

கீழும், கீழது மேலும் மாறும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். கலைஞர் மீது வீசப்பட்ட உளி— அவர் தனிப் பட்ட மனிதர் என்ற முறையில் அல்ல, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் யார், மாண்புமிகு இராமச்சந்திரன் யார், மாண்புமிகு கிருஷ்ணசாமி யார்— கலைஞர் மீது உளி வீசப்படுகிறது என்று சொன்னால் தமிழகமே ஆர்ப்பரிக்காதா? உங்களால் மதிக்கப் பட்ட தலைவர், இன்றைக்கு வேண்டுமானால் மாறுதல்கள் இருக்கலாம்—ஒரு நாளைக்கு அவர்கள் அங்கே வந்து உட்காரலாம். எங்களுக்குத் தெரியும் — அவர் மீது உளி வீசப்படுகிறது என்று சொன்னால் ஏன் அந்த நபர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, நீங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், கலைஞருக்கு ஏதாவது ஏற்பட்டால் தமிழகத்திலே மிகப்பயங்கரமான நிலைமை ஏற்படும். இந்த ஆட்சி தானே தன்னுடைய முடிவைத்தேடும் முயற்சியாகத்தான் இருக்கும், கலைஞருக்கு ஆபத்து ஏறபட்டால் அது இந்த ஆட்சித் தனக்குத் தானே வைத்துக் கொள்ளும் வேட்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்: தாங்கள் பேசிக் கொண்டே வருகிறபோது அமைச்சரவையைப் பற்றியும் அரசைப் பற்றியும் குற்றஞ்சாட்டுவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் வக்ப் போர்டு தலைவர் பற்றி ஏதோ பத்திரிகையிலே வந்த செய்தி என்று சொல்லி— பத்திரிகை பெயரைக் கூடச் சொல்லவில்லை. அவருடைய சொந்த வாழ்க்கையைத் தனித் தனி வாழ்க்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டீர்கள்.

THIRU M. A. LATHEEF: He is not an ordinary man. He is the Chairman of the Board. The Government cannot be irresponsible. The Minister is responsible. You cannot have a person as Chairman who is not a Muslim....

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்: வெளியே இருக்கிற ஒருவரைப் பற்றி இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே வந்து பதில் சொல்லக்கூடிய நிலையிலே இல்லாத ஒருவரைப்பற்றிப் பேசக் கூடாது என்பது மரபு அந்த மரபை நாம் பின்பற்றி வந்திருக்கிறோம், வக்ப் போர்டு தலைவர் பற்றி அவருடைய சொந்த வாழ்க்கையைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

வக்ப் போர்ட் சேர்மனைப்பற்றி, அவரது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையைப் பற்றி நீங்கள் சொன்னதைச் சபைக் குறிப்பிலே யிருந்தும், பத்திரிகைகளிலும் நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். தொடர்ந்து நீங்கள் பேசுங்கள்.

[பிற்பகல் 12-30]

THIRU M. A. LATHEEF: I object. This is not the way in which the business of the House should be carried on. After all the Minister who is responsible is there on the floor of the House. The person about whom I mentioned is the Chairman of the Board...

[1979 பிப்ரவரி 20

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் இருந்தாலும் நான் சொல்லக்கூடாது என்பது அல்ல உங்களுக்கு தெரியும் எனக்கும் ரூல்ஸ் பற்றித் தெரியும். நான் சொல்ல முடியாது என்பது அல்ல. நீங்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் கொஞ்சம் ஆத்திரத்தோடு பேசுகிறார்கள். (குறுக்கீடு) ஆத்திரம் இல்லாமல் இந்தப் பிரச்னையை பார்த்தால் புரியும். வக்ப் வாரியத் தலைவரை, விதிகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் நியமித்திருக்கிறோம். யார் யார் வக்ப் வாரிய உறுப்பினர்களாவதற்குத் தகுதி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற விதியின்படி தான் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அவர்மீது தனிப்பட்ட முறையில் குற்றம் சொல்வதானால் அவருக்குப் பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. (குறுக்கீடு) உட்கார்ந்து கொண்டே மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பொதுக்கூட்டம் நடக்கவில்லை. (குறுக்கீடு) பொதுக் கூட்டம் மாதிரி ஆகிவிட்டது, அது வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து உங்களுக்கிடையே பேசிக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது, உங்கள் அனுமதி பெற்று அவர் பேசுவதில் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது நேரடியாகவே உட்கார்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்.

வக்ப் வாரியத் தலைவரை நியமிப்பதற்குப் பரிசீலிக்கப்பட்டு, சட்டப்படிதான் அவர் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். அவரது சட்டப்பூர்வமான பணிகளில் ஆதாரப்பூர்வமான குறைபாடுகள் அல்லது குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தால் சொல்லலாமே தவிர, ஏதோ நான் கேள்விப்பட்டேன் என்ற முறையிலே அதுவும் இந்த அவையிலே இல்லாத ஒருவரைப்பற்றிப் பேசுவது முறையல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதுவும் குறிப்பேட்டிலேயிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குமேல், பொறுப்புள்ள அமைச்சர் இருக்கிறார் என்றெல்லாம் சொன்னால், வெளியே சமுதாயம் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது, விவாதம் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது என்பதைத் தங்கள் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தங்கள் தீர்ப்பின் மேல் நான் எதுவும் சொல்லவில்லை. விதிகளின்படிதான் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். அது தவறானை செய்தி என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம். தனிப்பட்ட நபரைப்

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

பற்றி விமர்சனம் செய்யக்கூடாது என்று அமைச்சரவர்களும் சொன்னார்கள், நீங்களும் சொன்னீர்கள். வக்ப் போர்டு தலைவராக நியமிப்பதற்குச் சில விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளின்படி அவர் இஸ்லாமியராக இருக்க வேண்டும். யார் இஸ்லாமியர் என்பதற்கு மொகமடியன் லாவில் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விளக்கத்தின்படி பார்த்தால் அந்த அப்பாயிண்ட்மெண்ட் தவறாக இருக்கிறது என்பது தான் லத்தீப் சாகிப்பின் வாதம்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்வதைப் புரிந்து கொண்டேன். நீங்கள் தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவரவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர் தான். அவர்கள் சொல்கின்ற குற்றச்சாட்டு ஆதார மற்றது என்பது மட்டுமல்ல, அவர் முஸ்லீம் அல்ல என்பதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை. அவர் முஸ்லீம் என்ற அடிப்படையில் வக்ப் வாரியத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். நம்மிடத்தில் முகமடியன் லா இருக்கிறது, முல்லா விளக்கம் இருக்கிறது. அவர் கூறிய குற்றச்சாட்டுக்கள் ஆதாரம் இல்லாத குற்றச்சாட்டுகள். அதை நான் மறுக்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் அதை சவாலாகச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : நான் பதில் சொல்லி விடுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குற்றச் சாட்டைச் சொல்கிறார்கள், அமைச்சரவர்கள் அதை மறுக்கிறார்கள் அது உண்மையா இல்லையா என்ற பிரச்னைக்கு நான் போகவில்லை. நான் சொல்வது சட்டமன்றத்திலே நீங்கள் பேசும்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆதாரம் இருக்கிறது என்று கருதினால், அவருடைய தனி வாழ்க்கை அவர் வகிக்கும் பதவியை வகிக்கக்கூடாது என்ற அளவிலே பாதித்திருக்கிறது என்று கருதினால் அதைப்பற்றி எழுத்து மூலமாகக் கொடுத்து அனுமதி பெற்று பிறகு அந்தக் குற்றச் சாட்டைப்பற்றி பேச முடியும், எழுப்ப முடியும் என்ற விதியைத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : விதி, நல்ல விதி——எங்களுடைய விதி, என்ன செய்வது ? என்ன விதியோ, என்னமோ தெரியவில்லை. எங்களுக்குத் தலைவிதி இருக்கிறது, ஒத்துக்கொள்கிறேன். நீங்கள் சட்டப்படிதான் நியமித்திருக்கிறீர்களா என்று நாங்கள் கேட்கிறோம். நீங்கள் சட்டப்படிதான் நியமித்திருக்கிறேன் என்று சொல்கிறீர்கள். நான் அதில் மாறுபடுகிறேன். இஸ்லாமிய ஷாரியத் சட்டத்திற்கு மாறுபட்டு நீங்கள் நியமித்திருக்கிறீர்கள் என்பது எங்களது வாதம். இல்லை, இல்லை,

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 பிப்ரவரி 20

ஷாரியத் சட்டத்திற்கு உட்பட்டுத்தான் நியமித்திருக்கிறோம் என்பது உங்களது வாதம். ஆனால், அதற்கு மாறுபட்டு சொல்வது என்னுடைய உரிமை, ஆதை மறுப்பது உங்களுடைய உரிமை. எங்களுடைய உரிமைப்படி சொல்கிறோம், அதை நாட்டுமக்கள் மறுக்கட்டும், சமுதாய மக்கள் தீர்க்கட்டும். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

அடுத்து நிர்வாகக் குறுக்கீடுகள். மிகப் பயங்கரமான அளவுக்கு குறுக்கீடுகள் ஆரம்பமாகிவிட்டன. கொஞ்சகாலம் தான் இருந்தது, எல்லோரும் அப்பொழுது தூரமாக இருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது மிகப் பயங்கரமாக இருக்கிறது. தமிழகத்திலேஎந்தக்காலத்திலும் அப்படி குறுக்கீடுகள் இருந்தது கிடையாது. அங்கெங்கெனாதபடி எங்கும் குறுக்கீடுகள் ஆரம்பமாகின்றன. சரி அது இருக்கட்டும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் குறுக்கீடு இருக்கட்டும். சட்டமன்ற உறுப் பினராக இல்லாத, அமைச்சராக இல்லாத மூன்றாவது மனிதர்கள் நிர்வாகத்திலே குறுக்கிட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். தூத்துக்குடியிலே ஸ்பிக் நிறுவனம் இருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்தை இந்த அரசு என்றைக்காவது தேசியமயமாக்குமானால், நான் இன்றைக்குச் சொல்லி வைத்துவிடுகிறேன். அதனால்தான், தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயங்கள் இந்த அரசின்மீது சுமத்தப்படு கின்றன. நான் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்கிறேன். அதற்குக் காரணம், அந்த ஸ்பிக் நிறுவனத்திலே ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 1 கோடிக்குமேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு முந்தியே, நெருக்கடி காலத்திலேயே, அவர்கள் அந்த முயற்சியிலே இறங்கினார்கள். பூர்வாங்கமாக என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்தார்கள். அத்தோடு நிறுத்திக்கொள்கிறேன், நான்.

அடுத்து, இங்கே தொழில் துறைச் செயலாளராக இருந்த ஒருவர் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் போயிருக்கிறார். அவர் ஏன் போனார் என்பதற்கு இந்த அரசு—அது நிர்வாக சம்பந்தமான விஷயம். ஏற்கனவே போனவர், இப்பொழுது போயிருக்கிறார், இதெல்லாம் நிர்வாக சம்பந்தமான விஷயம் என்று சொல்லும். அப்படிப்பதில் சொன்னால் நான் அதற்கு பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆகையினால், அவர் போனதிலே மிகப் பெரிய மர்மம் இருக்கிறது. அவர் இங்கே யிருந்து மத்திய அரசுக்குப் போனதிலே மிகப் பெரிய மர்மம் இருக்கிறது. அவர் தானாகப் போகவில்லை, போகவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அவர் ஏன் போனார் என்பதை இந்த அரசு விளக்கட்டும். அப்படி விளக்கினால் நான் அதற்குப் பதில் தரத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தயவு செய்து முதலமைச்சரிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன் உங்களுடைய அமைச்சர்களை எங்கேயாவது அழைத்துக் கொண்டு போங்கள். உங்களுக்குத் துணையாக அழைத்துக் கொண்டு போங்கள். அமைச்சர்கள் உங்களுக்குத் துணையாக இருக்கட்டும். ஆனால், மூன்றாம் நபர், அவர் எவ்வளவு பெரிய வேண்டியவராக இருந்தாலும் அவர் அரசாங்க அதிகாரிகளைச் சந்தித்து கட்டளையிடக் கூடிய அளவுக்கு நாட்டிலே நிலைமை ருவாகுமானால், அது நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல, முதல்வருக்கும் நல்லதல்ல. அதைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும். அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதுதான் அவருக்கும் நல்லது, நாட்டுக்கும் நல்லது என்பதற்காக சொல்கிறேன். மற்றவர்கள் அதைப்பற் பேசினால் விவரங்களைத் தருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்கு ஒதுக்கி இருந்த நேரம் 12.30 வரை, 10 நிமிடம் அதிகமாகி விட்டது. சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் ; இடையில் குறுக்கீடுகள் இருந்ததால் நேரம் போய்விட்டது. நான் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

பெரியார் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடுகிறோம். நான் வரவேற்கிறேன், நாமெல்லாம் வரவேற்கிறோம். 20 ஆம் நூற்றாண்டிலே சமுதாய சேவை செய்ய வந்த தலைசிறந்த தலைவர்களிலே ஒருவர் அவர். அவருக்கு நாம் செய்யும் அஞ்சலி என்ன ? அவருடைய தத்துவங்கள் அவருடைய நூற்றாண்டு விழாவிலேயா கொல்லப்பட வேண்டும். அவர் எவ்வளவு சிக்கனமானவர் ? அவர் பணத்தை எவ்வளவு சிக்கனமாகச் செலவழித்து, கல்லூரிகளுக்காகவும், மருத்துவ மனைகளுக்காகவும் செலவு செய்து தொண்டாற்றினார். சாதாரணமாக வாழ்ந்த அவர் எவ்வளவு சிக்கனமானவர் ? அந்தப் பெரியார் நூற்றாண்டு விழாவிலே இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டுமா ? முதல்வர் வருகிறார், ஊர்வலம் வருகிறது, அந்த ஊர்வலத்தை முதல்வர் பார்க்கவேண்டும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள்திலகம் பார்க்கவேண்டும். Queen Elizabath அல்ல. மக்கள் பிரதிநிதி பார்க்கவேண்டும். Not the British Monarch but the representative of the people. முதல்வரைக் கஜோல் பண்ணுவதற்காக இப்படி செய்கிறார்கள். அவர் நின்று பார்ப்பதற்காக ரூ. 15,000-லே டெம்பரரி ஸ்டேஜ் போடப்படுகிறது. இங்கேயிருக்கிற அதிகாரிகள்— அவர்களிடத்திலே முதலமைச்சர் ரொம்ப ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும் — வெட்டிக் கொண்டு வா, எடுத்துச் கொண்டு வா என்று சொன்னால் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்களே அவர்களிடத்திலே முதலமைச்சர் ரொம்ப ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். மேடை போடப்பட்டது வேலூரிலே,

[பிறபகல் 12-40]

ரூ. 15,000 அவர் அங்கு வந்து நின்று போவதற்கு. அவர் வந்தாரா என்றால் இல்லை. யார் வந்தார்கள்? அனைத்திந்திய

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 பிப்ரவரி 20

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் பொதுச்செயலாளர், நடமாடும் பல்கலைக்கழகம் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் வந்தார்கள். புரட்சித் தலைவர் வரவில்லை. புரட்சித் தலைவர் வராத ஒன்றுக்கு மேடை அமைக்க ரூ. 15,000 செலவு, இது தேவைதானா என்று அங்கே மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். சாப்பாட்டுக்கு வழியில்லை, உண்ண உணவில்லை என்று மக்கள் தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறபோது, முதலமைச்சர் வந்து நிற்பதற்கு ரூ 15,000 செலவில் ஒரு மேடை அமைக்கவேண்டுமா? அது மட்டுமல்ல, மாவட்டத்தில், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வியாபாரிகளிடமிருந்து பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. பல்வேறு காரணங்களுக்காக. பணம் வசூலிக்கக் கூடாது என்று சொல்கிற முதலமைச்சர் ஏன் இப்படி பலவேறு தலைப்பில் பணம் வசூலிக்க லைசென்சு கொடுக்கிறார் என்று கேட்கிறார்கள். தயவு செய்து இவற்றைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வேலூரில் பெரியார் விழா நடத்துவதற்கு 30 லட்ச ரூபாய் வசூலித் தார்கள். என்னிடத்தில் ஆதாரம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு துறையிலும், பஞ்சாயத்து யூனியனில் ரூ. 2,000 கொடுக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இது வசூலிக்கப்படத் தான் வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் ; தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போது ரூ. 30 லட்சம் வேலூரில் நிதி திரட்டினார்கள், தந்தை பெரியார் விழாவிற்கு, அதற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கிறது என்னிடம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஆதாரத்தை தயவு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. க. அரங்கநாதன் : தலைவரவர்களே, வேலூரில் தந்தை பெரியார் விழா நடைபெற்றபோது ரூ. 15,000 செலவில் மேடை போட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அங்கே மேடை ஒன்றும் போடப்படவில்லை. மண்ணைத்தான் கூட்டி வைத்து இருந்தார்கள் அதற்கு ரூ. 15000 செலவாகவில்லை. அகில இந்திய அண்ணாதிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கட்சி மூலமாகவோ, அரசுத் துறை மூலமாகவோ எந்த நிதியையும் வசூலிக்கவில்லை.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, மணல் மேடு என்று சொன்னார்கள். அண்ணா மீது ஆணையாக அதைச் சொல்லமுடியுமா, அதுமணல் மேடு தானா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அவர்கள் மண் மேடு என்று சொன்னார்கள். அப்படியே வைத்துக்கொள்வோம். அரசாங்கக் கணக்கில் ரூ. 15,000 செலவானதாக எழுதப்பட்டு இருக்கிறது. மணல் மேடு கட்ட இவ்வளவு செலவாகுமா? அப்படியானால் அதிலே ஏதோ ஊழல் நடந்து இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அதை ஒப்புக்கொண்டதற்கு மகிழ்ச்சி.

1979 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆதாரம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை தயவு செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU M. A LATHEEF : It comes under the exclusive privilege of the Member. If I want I will give. If I do not want to give I cannot give.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே. இதே மன்றத்தில் இதே போல் ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் வந்து விவாதிக்கப்பட்டபோது அன்றையதினம் இதைப்போல் ஆதாரம் இருக்கிறது, நீங்கள் வேண்டுமானால் விசாரணை வையுங்கள், நான் நிரூபிக்கிறேன் என்று சொன்னதற்கு, அப்போது நல்ல சுடச்சுட இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற டாக்டர் கலைஞர் அன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருந்தபோது பதில் அளித்தது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. 'போகிற போக்கில் பொத்தாம் பொதுவில் புழுதிவாரி தூற்றிவிட்டு, ஆதாரம் இருக்கிறது என்று சொல்வதும், கேட்டால் விசாரணை நடத்துங்கள் பார்த்துக்கொள்வோம் என்று சொல்வதும் முறையல்ல' என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையே நான் இப்போது வலியுறுத்தவிரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய பெயரை இழுத்த காரணத்தால் நான் விளக்கம் அளிக்கவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இங்கே நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் வந்தபோது புழுதிவாரி பேசுகிற போக்கில் அன்றையதினம் வீசியர்கள் யார், யார் யார் மீது புழுதி வாரி வீசப்பட்டது, என்கிற நிலைமை எல்லாம் எப்படி இன்று மாறியிருக்கிறது என்பதை மேலே இருந்து சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் நன்றாக உணர்வார்கள். ஆனால் ஆதாரங்களோடு நான் இங்கே வைத்தேனே, அதைப் பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

லத்தீப் அவர்கள் 30 லட்சம் ரூபாய் என்று சொன்னது வேண்டுமானால் தொகை அதிகமாக இருக்கலாம். ஆனால் வேலூர் மாவட்டத்தில் பெரியார் விழாவின் பெயரால் கட்டாய வசூல் செய்யப்பட்டது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அடுத்து, முதலமைச்சரவர்கள் முழுமையான முதலமைச்சராக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய விருப்பம். முழுமையான முதலமைச்சர் என்றால் எப்போதும் அவர் முதலமைச்சராக இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை; இருக்கின்ற வரையில் முழுமையாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் விருப்பம். ஆனால் அவர் சினிமாவில் நடிக்கப் போகிறேன்; அதுதான் என்னுடைய தாய்வீடு என்று

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] 1979 பிப்ரவரி 20

சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். இது ஒரு சந்தேகத்தை, ஒரு நிரந்தரமற்ற நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறது. அந்த பேச்சு உண்மைதானா? அப்படியானால் அவர் முதலமைச்சராக இருந்து கொண்டே நடிக்கப்போகிறாரா என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் முதலமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். எனக்கு இன்கம்டாக்ஸ் அதிகமாக இருக்கிறது. அதை வேறு வழியில் என்னால் செலுத்த முடியாது. சினிமாவில் நடித்து, அதிலிருந்து கிடைக்கின்ற வருமானத்தைக்கொண்டு இன்கம்டாக்ஸ் கட்டப்போகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, முன்பே நான் இதை மறுத்திருக்கிறேன். மீண்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதையே சொல்கிறார்கள். ஏன் என்று தெரியவில்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் ; எதை மறுத்திருக்கிறீர்கள்? சினிமாவுக்கு.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : என்னுடைய வருமான வரியைக் கட்டுவதற்காக முதலமைச்சர் பதவியில் இருந்துகொண்டு நடிக்கப் போகிறேன் என்று சொல்வதை மறுத்திருக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அதை மறுத்திருக்கிறீர்கள். சினிமாவில் நடிக்கப் போகிறேன் என்பதை மறுக்கவில்லை. அப்படியானால் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் விதி 154, கிளாஸ் 1 - அதில் It offends Article 154 (1)of the Constitution which reads thus :

"The executive power of the state shall be vested in the Governor and shall be exercised by him either directly or through officers subordinate to him in accordance with this Constitution." 'Officers' என்று சொன்னால்—

it includes not only the civil servants, but primarily the Chief Minister and the members of the Council of Ministers through whom only the Governor can discharge his executive functions. Therefore, the Chief Minister as well as other Ministers are Officers subordinate to the Constitutional head, the Governor. But the real executive power is vested in the Council of Ministers by virtue of article 166 (3) which is as follows:

"The Governor shall make rules for the more convnient transaction of the business of the government of the state, and for the allocation among ministers of the said business...."

இந்த ஆபீசர்ஸ் என்றால் யார் என்பதற்கு விளக்கம் சப் கிளாஸ் 3 விதி 166-லே தெளிவாக இருக்கிறது.

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு எம். ஏ. லத்தீப்]

The chief Officer is head of the the Executive which controls all the executive power through whom only the Constitutional Head of the State,I mean theGovernor, can exercise his executive power.He just separateshis duties or places upon himself the duties which are not to be exercised by the Chief Minister.

அப்படி அவர் வேறு தொழில் செய்ய, இந்த சீஃப் மினிஸ்டர் என்ற தொழிலில் இருந்துகொண்டே, சினிமாவில் நடிக்கப் போனால் சினிமாவில் நடிப்பதை நான் குறை சொல்லவில்லை, அது அவரவர் விருப்பம், அதுவும், ஒரு தொழில்தான். நான் கூட அட்வகேட்டாக இருக்கிறேன்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரமாகி விட்டது. சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : Just I am concluding. There were lots of interruptions. Otherwise, my health is not also permitting me to speak for a long time. Any way, I do not worry, what I say is this

ஆகையால் நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக்கேட்டுக் கொள்வது, இந்த பேச்சுக்கு ஒரு தெளிவான விளக்கத்தைச் சொல்ல வேண்டும். நான் நடிக்கப் போகிறேன் என்றோ அல்லது நடிக்கப் போகவில்லை என்றோ தெளிவாகச் சொல்லிவிட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் படித்துக் காட்டிய சட்ட விதிகள் முதலமைச்சருக்கு மட்டும்தான் பொருந்துமா அல்லது பிரதம அமைச்சருக்கும் சேர்ந்து பொருந்துமா?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பிரதம அமைச்சருக்கும் இதே மாதிரி நிலைமைதான். அங்கே பிரசிடென்ட் என்று வரும்.

[பிற்பகல் 12-50]

இரண்டு பேருக்கும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். பிரதமர் அவர்களையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன்.

"The President will exercise constitutional duties through his subordinates, which means, the Ministers including Prime Minister. As far as the State is concerned, not only Chief Minister, all other Ministers. Not only Prime Minister, but also other Minister. I am not taking sides. I am just explaining the principles of the Constitution and just pleading that the Hon. Chief Minister should realise his responsibility and not to talk about going to the film land. It will affect the duties of Chief Minister.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 பிப்ரவரி 20

ஆகவே இந்தப் பிரச்சினை பற்றி தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைக்கிறனேயல்லாமல் வேறல்ல என்பதச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

இன்னும் ஓரிரு வார்த்தைகள் கூறி முடித்துவிடுகிறேன். இறுதியாக மைனாரிட்டிகளைப் பற்றி இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அந்தந்த மாநிலத்திலேயே நிரந்தரமாக ஒரு மைனாரிட்டி கமிஷன் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று 1977லேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1977-ஆம் ஆண்டு ஜனதாக் கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையில் கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் ஆற்றிய பட்ஜெட் உரையிலேயே இந்த வாக்குறுதி அடங்கி இருக்கிறது. ஆகவே தமிழ் நாட்டிற்கும் ஒரு மைனாரிட்டி நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து க்ளாஸ் 1 சர்வீஸ்லேயும், க்ளாஸ் 4 சர்வீஸ்லேயும் மைனாரிட்டி சமுதாயங்களான முஸ்லீம், கிறிஸ்துவர், ஆங்கிலோ இண்டியன் போன்றவர்களுக்கு தனிப்பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசு உத்தியோகங்களிலும், பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் மைனாரிட்டிகளுக்கு என்று விகிதாச்சார அடிப்படையில் வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முஸ்லீம், கிறிஸ்துவர், ஆங்கிலோ இண்டியன், பார்சி போன்ற சிறுபான்மையோருக்கு தனிச்சட்டங்கள் அதாவது பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து முஸ்லீம்கள், கிறித்துவர்கள் போன்ற சிறுபான்மையோர்களுடைய வணிக ஸ்தலங்களுக்கும், உயிருக்கும் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும் என்றும் அதற்குரிய வழிமுறைகளை இந்த அரசு கண்டாகவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சமூகவிரோத செயல்களில் ஈடுபடக்கூடிய அமைப்புக்களை அது எந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் அவற்றைத் தடை செய்ய இந்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்று நான் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இந்தப் பத்திரிகையைப் பாருங்கள். (கையில் ஒரு பத்திரிகையை வைத்துக்கொண்டு பேசினார்) இதை நான் படிக்கப் போவதில்லை. படிக்க விரும்பவில்லை. தயவு

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

செய்து இதை முதலமைச்சரே பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உங்களிடத்திலே நான் இதைக் கொடுக்கிறேன். (கையில் வைத்திருந்த பத்திரிகையை முதலமைச்சரிடம் கொடுத்தார்) எனக்குப் பேசுவதற்கு நேரத்தை அளித்தமைக்கு உங்களுக்கு நன்றி சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் ஒழுங்குப்பிரச்சினை ஒன்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போது ஜீனத் உன்னிசா பேகம் என்ற பெண் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே வைத்து மானபங்கப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டார் * * என்று பேசிய அந்தப் பேச்சை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அப்படியானால் ஒரு சம்பவமே அவைக் குறிப்பில் இல்லாமல் போகப் போகிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஜீனத் உன்னிசா பேகம் என்பவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே வைத்து மானபங்கப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறார் என்ற அந்தப் பகுதியை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அதைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்ட மற்ற விவரங் களை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். நான் சொன்னதையும் சேர்த்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

* திரு. துரை முத்துசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசின்மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீதும், கண்டனத் தீர்மானத்தின் மீதும் நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக சில கருத்துக்களை கூற முன்வந்திருக்கிறேன். இந்த அரசின்மீது கொண்டு வந்திருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் எந்த அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நாட்டுமக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதி, இந்த நாட்டில் லஞ்ச ஊழலற்ற ஆட்சியை, நிர்வாகத்தில் குறுக்கீடு இல்லாத ஆட்சியை அமைத்து சீர்கேடில்லாத ஒரு ஆட்சியை, நல்லதொரு ஆட்சியை அமைத்துத்தருவோம் என்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் தொழிலாள மக்களுக்கும் மாணவர் களுக்கும் வாக்குறுதி அளித்து இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்று இரண்டாவது பட்ஜெட் வரப்போகிறது. சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரில்கூட இந்த அரசு இந்த சட்ட மன்றத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் கூட நிறைவேற்ற

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1970 பிப்ரவரி 20

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

வில்லை. எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்போது கொடுத்த வாக்குறுதி களைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஆளும் கட்சியாக இந்த சட்டமன்றத்தில் அமர்ந்த பிறகு மக்கள் மத்தியில் எடுத்துவைக்கப் பட்ட, கூறப்பட்ட கருத்துக்கள்பற்றி காரியங்கள்பற்றி செவி சாய்க்கவில்லை, அவற்றை நிறைவேற்றவில்லை என்று சொன்னால் எப்படி இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கை வைக்கமுடியும் என்ற அளவில்தான் நான் சில கருத்துக்களை இந்த அவைமுன் எடுத்து வைக்கவிரும்புகிறேன். சென்ற சட்டமன்ற கூட்டத் தொடரில் மாண்புமிகு போக்குவரத்து துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், எந்தெந்த ஊர்களில் போக்குவரத்து வசதி இல்லையோ அந்த ஊர்களில் எல்லாம் சாலைகள் ரிப்பாட்டுத் தருவார்களேயானால் சாலை போடுகிறவர்களுக்கு பஸ் பெர்மிட் வழங்கப்படும் என்று வாக்குறுதி தந்தார்கள், அதன் விளைவாக எவ்வளவோ பேர்கள் ரோடுகளை சீரமைத்து ரோடுகள் போட்ட தோடு மட்டுமல்லாமல் பஸ்களையும் வாங்கினார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு பஸ் வாங்கி ரோடு அமைத்தும் அவர்களுக்கு இன்னும் பஸ் பெர்மிட் வழங்கப்படவில்லையென்று சொன்னால் இந்த அரசை எப்படி நம்புவது என்று கேட்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மாதம் ரூ. 200 அதிகப்படுத்திக் கொடுத்துவிட்டோம் என்றதுபோல் அறிவிப்பு விட்டார்கள். மக்கள் கேட்கிறார்கள், உங்களுக்கு ரூ. 759 சம்பளம் என்று அரசு உயர்த்திவிட்டதாமே என்று. இன்னும் அதைக்கூட அரசாங்கம் கொடுக்கவில்லை. மனைவியோடு செல்வதற்கு ரெயில்வே பாஸ் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதையும் கூட நிறைவேற்ற வில்லை. இப்படி சாதாரண விஷயங்களைக் கூட நிறைவேற்றாத அரசின்மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல் சில சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். பஸ் களில் செல்பவர்களுக்கு ஆக்ஸிடன்ட் ஆனால் ரூ. 1000 கொடுக்கப் படும் என்று, எங்கள் தொகுதியில் கவரப்பட்டு என்ற ஊரில் ட்ராக்டர் ஆக்ஸிடன்டில் ஒருவர் இறந்துவிட்டார். முதல் அமைச் சர் அவர்களிடம் மனு கொடுக்கப்பட்டது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடமும் கொடுக்கப்பட்டது. அங்கிருந்து வந்த பதில் என்னவென்றால் ட்ராக்டர் ஆக்சிடன்ட்டுக்கு கிடையாது, பஸ் ஆக்சிடென்ட் என்றால்தான் தர முடியும் என்று சட்டம் இருக்கிறது, ஆகவே ட்ராக்டர் ஆக்சிடன்ட் ஏற்பட்டவருக்கு அந்தப் பணம் இல்லை என்று உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். சரியாக அதற்கும் மேலாக, கல்ராயன்மலையில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரி ஒன்று வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தோம். அதற்கு இங்கிருந்து ஒரு அதிகாரியிடம் இருந்து எனக்கு தபால் வருகிறது. நிர்வாகச் சீர்கேடுக்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. அவர் கையெழுத்து இடாமலேயே எனக்கு கடிதத்தை அனுப்பியிருக்

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. துரை முத்துசாமி]

கிறார்கள். குர்ணாம்சிங். கையெழுத்து போடாமலேயே எனக்கு கடிதம் வந்திருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, கல்ராயன்மலையைப் பொறுத்தவரையில் அது ஒரு ஒன்றியமாக இருந்தது. இடைக் காலத்தில் அது நீக்கப்பட்டது. ஜாகீர்தாரரின் அடிமைகளாக இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். அங்கு அந்த ஒன்றியத்தை மீண்டும் அமைக்கவேண்டும் என்று மக்கள் நீண்டநாட்களாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த குறையும் நீக்கப்படவில்லை. ஆகவே, வர இருக்கிற தேர்தலில் கல்ராயன்மலையிலும் தேர்தல் வைக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்ராயன்மலையில் சமீப காலத்தில் மின்சார வசதி அளிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இங்குள்ள மக்கள் விவசாயம் செய்வதற்காக மின் இணைப்பு கோரி தற்போது அப்ளிகேஷன்ஸ் கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு முறைப்படி கிடைக்கவேண்டுமென்றால் இன்னும் ஐந்து அல்லது பத்தாண்டுகளாகும். ஆகவே, அவர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் தனிச் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

5. அறிவிப்பு

பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுக்கப் பட்ட முடிவின்படி, பேரவையின் அலுவல்கள் கீழ்க்கண்டபடி நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

21—2—1979—புதன்— அமைச்சரவைமீது நம்பிக்கை யின்மை தெரிவிக்கும் தீர்மானம் மற்றும்அரசின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானங்கள்மீது விவாதம்.

22 2—1979—வியாழன்
23 —2—1979—வெள்ளி
24—2—1979—சனி
} சட்ட முன்வடிவுகள் - ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல்.

25—2—1979—ஞாயிறு—விடுமுறை

26—2—1979—திங்கள்— அமைச்சரவைமீது நம்பிக்கை யின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர் மானமும் அரசின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானங்களும் விவாதம்—கடைசி நாள்.

நாளை வினாக்கள்—விடைகள் இல்லை.

பேரவை 26—2—1979 அன்று ஒத்தி வைக்கப்பட்டு மீண்டும் 3—3—1979 அன்று கூடும்.

மேலும் 21—2—1979 அன்று பேசுகின்றவர்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்டுள்ள நேரம்.

ஜனதா உறுப்பினர்	..15 நிமிடம்
அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்	60 நிமிடம்.
திரு. க. சுப்பு	..15 நிமிடம்
திரு. மு. ஆறுமுகம் (சேலம்)	..15 நிமிடம்
திரு. கே. கந்தசாமி	..15 நிமிடம்
திரு. ஆர். மார்க்கபந்து	..15 நிமிடம்
திரு. எஸ். அழகர்சாமி	..30 நிமிடம்
திரு. என். சங்கரய்யா	..30 நிமிடம்
திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து	. 30 நிமிடம்

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கு சௌகரிய மாக இருக்கும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். எனக்குத் தரப் பட்டிருக்கும் 15 நிமிடத்தை எடுத்துவிடுங்கள். என் பெயரை அடித்துவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எல்லாத் தலைவர்களும் கூடி ஆலோசித்து எடுத்த முடிவுதான் இது. அதைத்தான் நான் அறிவித்தேன்.

(4) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரி விக்கும் தீர்மானம் மற்றும் கண்டனத் தீர்மானங்கள் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. துரை முத்துசாமி : அடுத்து, மலை ஜாதி மக்கள் மேம்பாட்டு குழு போட்டிருப்பதாக 14—11—78—ல் முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், நம்முடைய அரிசன நல துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதன் உதவித் தலைவராகவும், என் போன்றவர்களை உறுப்பினர்களாக போட்டிருப்பதாகவும் அரசாங்க ஆணை வந்தது. இது இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்படி மலை ஜாதியினர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை செயல் படுத்துவதற்காக 16—11—78-ல் போடப்பட்ட இந்த குழு இது வரையிலும் கூட்டப்படவில்லை. இனிமேலாவது மலை ஜாதி மக்கள் மீது கருணை காட்டி, அவர்களுக்காக என்னென்ன திட்டங்கள் போடப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்கின்ற வகையில் அமைக்கப்பட்ட குழு கூட்டப்பட வேண்டும். இதுவரை இந்தக் குழுவை கூட்ட முடியவில்லை என்று சொன்னால் இந்த அரசினுடைய நிர்வாகம் எந்த அளவுக்கு சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. துரை முத்துசாமி]

இந்த அரசு தேர்தல் காலத்தில் முன்பு கொடுத்த வாக்குறுதிகளை எல்லாம் நிறைவேற்றவில்லை. தேர்தலுக்கு பின்பு என்ன நடக்கிறது என்றால் குறிப்பாக ஒரு சம்பவத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில், அப்துல் ஷெரீப் என்ற பெயரிலும் காதர் ஷெரீப் என்ற பெயரிலும் இரண்டு பேர்கள் சிறைச்சாலையில் இருந்தார்கள். இதில் அப்துல் ஷெரிப் என்பவர் திருவல்லிக்கேணியை சேர்ந்தவர். காதர் ஷெரீப் என்பவர் ராணிப்பேட்டையைச் சேர்ந்தவர். இவர்கள் இரண்டு பேரும் தண்டனை அடைந்தவர்கள். சிறையில் காதர் ஷெரீப் இறந்து விட்டார். ஆனால் இறந்து போனவர் அப்துல் ஷெரீப் என்று நினைத்துக்கொண்டு அப்துல் ஷெரீப் வீட்டுக்கு தகவல் அனுப்பிவிட்டார்கள். பிரேத பரிசோதனைக்குப் பின் மத சம்பிரதாயப்படி உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. இது நடந்த 30 நாட்களுக்குப் பிறகு இறந்து விட்டது, அப்துல் காதர் அல்ல. காதர் ஷெரீப் தான், தவறுதலாக அப்துல் ஷெரீப் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டோம் என்று சிறைச்சாலையில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரிகிறது. அப்துல் ஷெரீப் வீட்டில் அப்துல் ஷெரீப் தான் இறந்து விட்டார் என்று நினைத்த உறவினர்களுக்கு தெரிவித்து, அவர்கள் எல்லாம் அப்துல் ஷெரீப் வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறார்கள், இப்படி உண்மையாக இறந்து விட்டது யார் என்று கூட கண்டுபிடித்து தெரிவிக்க வில்லை என்று சொன்னால் எந்த அளவுக்கு ஜெயில்துறையில் நிர்வாகம் சீர்கெட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இங்குள்ள தமிழ்நாடு முதலீட்டுக் கழகத்திற்கு தலைவராக அனந்தகிருஷ்ணன் என்பவரை போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இவர் இந்த முதலீட்டுக் கழகத்திலிருந்து 50 லட்சம் ரூபாய் கடன் பெற்றிருக்கிறார். மத்திய தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்திலிருந்து 50 லட்சம் ரூபாய் கடன் பெற்றிருக்கிறார். இப்படி ஒரு கோடி ரூபாய் கடன் பெற்றுக்கொண்டு 'மைக்ரோ' இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற ஒரு தொழிலையும் நடத்தி வருகிறார். இந்த தொழிலாவது நல்லமுறையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. மேலும் இவர் வாங்கிய கடனுக்கு இதுவரை ஒரு தவணை கூட பணம் கட்டவில்லை. இப்படிப்பட்டவரை தமிழ்நாடு முதலீட்டுக் கழகத்திற்கு தலைவராகப் போட்டிருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். இப்படிப் பட்டவரை போட்டால் எப்படி இந்த அரசின் மீது நாம் நம்பிக்கை வைக்க முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இங்கே நேரம் கொடுப்பதிலேயும் கூட பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது. காங்கிரஸ் கட்சி நேற்று வெளிநடப்பு செய்தது. எதற்காக என்று சொன்னால், நம் கவர்னர் அவர்கள் உரைமீது நடந்த விவாதத்தின்போது பெரும் பான்மை எதிர்க்கட்சிக்கு காங்கிரஸ் கட்சி இரண்டாவதாக

இருக்கிறது. எங்கள் கட்சியிலே 27 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள், எங்களுக்கு 2 மணி, 42 நிமிட நேரம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட, ஒருவருக்கு 6 நிமிடங்கள் என்றுதான் ஆகிறது. அப்படியாவது 2 மணி நேரம், 42 நிமிடங்கள் எங்களுக்கு ஒதுக்கி இருக்க வேண்டும். அப்படியும் கொடுக்கவில்லை. எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், எங்கள் கட்சித் தலைவர் உள்பட பேசுவதற்கு கொடுக்கப்பட்டது ஒரே ஒரு மணி நேரம்தான். அந்த வகையிலும் இந்த அரசு அழுகின்ற பிள்ளைக்கு பால் கிடைக்கும் என்ற வகையிலே தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்களைப் போன்றவர்களிடம் நியாயமாகவும், நேர்மையாகவும் நடந்து கொள்ளவில்லை. எனவே, இந்த நேரம் ஒதுக்குவதிலேகூட பாரபட்சம் காட்டப் படுகிறது, இந்த அரசு அதிலேயும் சரியாக நடந்துகொள்ள வில்லை எள்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பதிலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அமைச்சர் அவையின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது பேச வேண்டிய உறுப்பினர் அவர்கள், பேரவைத் தலைவரைப் பற்றியும், பேரவைத் தலைவர் நேரம் ஒதுக்கவில்லை என்பதைப் பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நானும் அதைத் தான் சொல்ல விழைந்தேன். தாங்கள் தயவுசெய்து இந்த அரசின்மீது உள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைப் பற்றிப்பேச வேண்டும். நேரம் ஒதுக்குவது என்பது வேறு பிரச்னை. நேரம் ஒதுக்குவதிலே எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. இதிலே பாரபட்சம் காட்டப் படுகிறது என்று பேசவேண்டாம். அது தேவையில்லாத ஒன்று.

திரு. துரை முத்துசாமி : அதற்காகத் தான் நேற்றைய தினம் கூட நாங்கள் வெளிநடப்பு செய்தோம் என்பதை விளக்கினேன். அதே நேரத்தில், இந்த நாட்டிலே சட்டம், ஒழுங்கு சீர்கெட்டு வருகின்றது என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய அறைக்குப் பக்கத்தில், 113—வது அறையிலே உள்ள ரிஷிவந்தியம் தொகுதியைச் சார்ந்த சுந்தரம் என்ற உறுப்பினர் இருக்கிறார். அவரது அறையிலே 10,000 ரூபாய் பெறுமான தங்கச் சங்கிலி, வாட்ச் போன்ற பொருள்கள் எல்லாம் திருடு போயிருக்கின்றது. அது இன்னும் கண்டுபிடிக்கப் படவில்லை. இப்படி நாட்டிலே நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

அதேபோலத்தான், நடு ரோட்டிலே பாரிஸ் கார்னரிலே சுமார் இரவு 7 மணிக்குச் சென்று கொண்டிருந்த ரத்னா என்னும் பெண்மணியின் தங்கச் சங்கிலி அறுக்கப்படுகின்றது. இதுவரையிலும் அதைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. அதேபோல், வேளச்சேரியில் கமலா என்னும் பெண்மணியின் கழுத்திலிருந்து தங்கச் சங்கிலி, தாலி ஆகியவைகளை அறுத்துச் சென்றிருக் கிறார்கள். அதுவும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. துரை முத்துசாமி]

நாட்டிலே சட்டம், ஒழுங்கு எப்படி இருக்கின்றது என்று சொன்னால், இப்படித் திருடுபோன பொருள்கள் மீண்டும் கிடைக்காத நிலைதான் இருக்கின்றது. இதையெல்லாம் கண்டு பிடிக்க முடியாத கையாலாகாத அரசாகத்தான் இருக்கின்றது. எனவே, இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கை இல்லை எபதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதைப்போலவே, மூன்றாவது ஊதியக் கமிஷனிலே எஸ். டி. எம் கோர்டுகளிலே உள்ள முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டுகளுக்கு பதவி உயர்வு கொடுப்பதிலே பாரபட்சம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த எஸ். டி. எம். – களும், ஆர். டி. ஓக்களும் சம அந்தஸ்து உள்ளவர்கள். இவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்கும்போது, எஸ். டி. எம். – கள் சப் ஜட்ஜுகளாகவும், ஆர். டி. ஓ. -க்கள் டி. ஆர். ஓக்களாகவும் பதவி உயர்வு பெறுகிறார்கள். அப்படி கொடுக்கினறபோது, இவர்களுடைய சம்பளம் மூன்றாவது ஊதியக் கமிஷனிலே எப்படி போடப்பட்டிருக்கின்றது என்றால், சப் ஜட்ஜுகளுக்கு ரூ. 1000 என்றும், டி. ஆர். ஓக்களுக்கு ரூ. 1300 – என்றும் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர் களும் ஒரே சமநிலையை உடையவர்களாக இருந்தும், இரண்டு வித சம்பளம் போடப்பட்டு, டி. ஆர். -ஓக்கள் நிலை உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. இந்த டி. ஆர். ஓக்களுக்கு பயணப்படி, கார் வசதி எல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த சப் ஜட்ஜுகளுக்கு வெறும் ரூ. 1000/ம், வாடகைப் படியும் மட்டும் தான். மற்றபடி எதுவும கொடுக்கவில்லை. எனவே நீதித் துறை யைப் பொறுத்தவரையிலே, அங்கே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இந்த அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்ற ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த எண்ணத்தின் மூலம் நீதித் துறை சரியான முறையில் நடைபெறுமா என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைத் தவிர, கர்நாடக அரசிலே சப் ஜட்ஜுகளுக்கு ரூ. 1500 என்றும், டிஸ்டிரிக்ட் செசஷன்ஸ் ஜட்ஜுகளுக்கு ரூ. 2000 என்றும் போட்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே 37 டிஸ்டிரிக்ட் செஷன்ஸ ஜட்ஜுகள் தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கர்நாடகத்திலே 66 பேர்கள் இருக்கின்றார்கள்.

[பிற்பகல் 1-10]

கர்நாடக மாநிலம் மூன்று கோடி மக்களைக் கொண்டது தான். அங்கே 66 பேர்கள் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜுகளாக இருக்கிறார்கள். 1500 ரூபாய் சப் ஜட்ஜுகளுக்கும், 2000 ரூபாய் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜுகளுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அந்த அரசுக்கு வருகிற வருமானம் நம்மைவிட 5 கோடி ரூபாய் குறைவு. அவர்களால் வழங்க முடிகிறது. இந்த அரசால் வழங்க முடியவில்லை என்று சொன்னால் இதைக் கையாலாகாத அரசு என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன சொல்வது?

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1979 பிப்ரவரி 20

சமீபத்தில் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமித்திருக் கிறார்கள். பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த வன்னியர்களுக்கு ஒரு இடம் கூடக் கொடுக்கவில்லை என்ற பெரும் குறை அந்தச் சமுதாயத்திற்கு இருக்கிறது. அந்த மக்களும் உங்களை நம்ப வில்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

சட்டக் கல்லூரியில் 700 பேர்கள் படித்துக் கொண்டிருந் தார்கள். இப்போது 300 பேரே படிக்கக்கூடிய அவல நிலை இருக்கிறது. மாணவர்கள் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டிருக் கிறது. வெயிட்டிங் லிஸ்டில் இருந்தவர்கள் பெயரை விட்டு விட்டு அந்த லிஸ்டில் இல்லாதவர்களுக்கு இடம் கொடுத்திருக் கிறார்கள். இது நிர்வாகத்தில் குறுக்கீடு இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ** **

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நண்பர் துரை முத்துசாமி அவர்களுக்கு எனமீது என்ன கோபமோ தெரிய வில்லை. கோபம் இருந்தால் வெளியில் பார்த்து பேசிக் * கொள்ள லாம். உள்ளே வந்து தவறான தகவல்களைச் சொல்வது முறையாக இருக்காது.

திரு. துரை முத்துசாமி : அவர் மீது ஒன்றும் கோபம் இல்லை ** **

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அரசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது 'வெளியிலே பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்று சொன்னதை 'வெளியிலே பேசிக் கொள்ள லாம்' என்று மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : வெளியிலே பார்த்துப் பேசிக் கொள்ளலாம் என்ற அர்த்தத்தில்தான் சொன் னேன். திரு. துரை முத்துசாமி சண்டைக்கு வருபவர் அல்ல, நானும் சண்டைக்கு போகிறவன் அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'வெளியிலே பார்த்துப் பேசிக் கொள்ளலாம்' என்று மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

திரு. க. அன்பழகன் : தாங்கள் சொன்னதிலிருந்து ** ** இனியும் பேச வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறதா அல்லது ஏற்கனவே தீர்ந்து போய்விட்டதா ?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுக்கு அந்தச் சந்தேகம் எழத் தேவையில்லை.

திரு. துரை முத்துசாமி : ** **

---

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 20]

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உண்மைக்கு மாறான தகவல்களைத் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். அது சபைக் குறிப்பில் இருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு தடவை அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்ட பிறகு திரு. துரை முத்துசாமி அவர்கள் வேறு பிரச்சினைகளுக்குச் செல்வது தான் சாலச் சிறந்தது.

திரு. துரை முத்துசாமி: சென்ற கூட்டத் தொடரின்போது மதுராந்தகம் தாலுகாவிலே சீக்கனாங்குப்பம் என்ற கிராமத்திலே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு அரசாங்கம் நிர்ணயித்தபடி கூலி கொடுக்கப்பட வில்லை; அதற்காக அவர்கள் போராட்டத்தை நடத்தியும்கூட அந்த மிராசுதாரர்கள் வேலை கொடுக்காததன் காரணமாக அவர்கள் அப்போது சட்டமன்றம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, நடந்தே இங்கே வந்து எங்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் தலைமையில் முதலமைச்சரைச் சந்தித்துத் தங்கள் குறைகளைச் சொன்னார்கள். வேலைக் கொடுக்கப்பட வில்லை; நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலி கொடுக்கப்படவில்லை, சொத் துக்கள் சூறையாடப்படுகின்றன, வழக்குகள் போடப்படுகின்றன என்றெல்லாம் சொல்லி வேண்டுகோள் விட்டார்கள். அப்போது முதலமைச்சர் உறுதிமொழியைச் சொல்லி ஒரு வாரத்திற்குள் அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதாகச் சொன்னார்கள், ஆனால் அந்த வாக்குறுதி சட்டமன்றத்திலே சொல்லியும் அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படாமல் இன்னும் 36 பேர்கள் கோர்ட்டிற்கு அலைந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவில்லை, மிராசுதாரர்கள் அவர்களுக்கு இன்னும் வேலை கொடுக்கவில்லை, அவர்களுக்கு நிர்ணயல் செய்யப்பட்ட கூலி வழங்கப்படவில்லை, அதனால் அந்தக் கிராமத்திலே உள்ள விவசாயிகள் பிழைக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் பேரவைத் தலைவருக்கு 42 வது விதியின்கீழ் கொடுத்து இருந்ததை 41 ஆம் விதியிலே எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள், ஆனால் அதுவும், இப்போது கிடையாது, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது பேசும் வாய்ப்பு இருப்பதால் அதிலே வாய்ப்புத் தரப்படவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள் மூன்று தீர்மானங்களுக்கும் அப்படி பதில் சொல்லிவிட்டார்கள்.

முண்டியம்பாக்கம் சர்க்கரை ஆலை ஒரு மாத காலமாக மூடப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தால் அந்த விவசாயிகள் கரும்பு களை வெட்டமுடியாத நிலை இருக்கிறது, வெல்லமும் ஆக்க முடியவில்லை, அதன் காரணமாக விவசாயிகள் மட்டுமல்ல,

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1979 பிப்ரவரி 20

அந்தத் தொழிலாளர்களும் வேலை செய்ய முடியவில்லை. அந்த முறையிலே விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் அவதிப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையிலே தொழிலாளர்களுக்குப் போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரை ஆலையிலே வேலை நிறுத்தம் என்று சொன்னார்கள். அதைத் தொழிலாளர்கள் முதலாளிகள் பிரச்சினை என்று கருதாமல் சர்க்கரைக்குக் கரும்பு கொடுக்கக் கூடிய 10 ஆயிரம் 15 ஆயிரம் பேர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற காரணத்தால் சீஸன் இல்லாத நேரத்திலே அதைப்பற்றிப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் அல்லது ஸ்பெஷல் இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிப்யூனல் வைத்தே தீர்வு காணலாம் என்ற ஆலோசனையை சொல்லியிருக்கிறோம். அதை செயல்படுத்துமாறு தொழிற் சங்கங்களை நீங்கள் வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் நானே அந்த தொழிற்சங்க அலுவலகத்திற்குச் சென்று அந்தப் போராட்டத்தை நிறுத்துங்கள் என்றும் கமிஷனர் உங்களை அழைத்துப் பேசுவார் என்றும் சொன்னேன். அப்படியிருந்தும் அவர்கள் தொடர்ந்து போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கரும்பு காய்கிறது.

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, முண்டியம் பாக்கம் ஆலைபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உடனடியாக அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்வாழ்வு காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரை முத்துசாமி அவர்கள் அரிசன நலத்துறை அமைச்சர்பற்றி இரண்டாவது முறையாகப் பேசினார்கள், முதலிலேயே அதைப்பற்றி அவர்கள் கூறிவிட்டு பின்னாலும் கூறுவது அவசியம் இல்லாதது தான், அந்த வார்த்தைகளைச் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்திரவிடுகிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : அந்த ஆலையிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் தரப்படவில்லை. அதைப் பற்றியும் சுமுகமாகப் பேசி தீர்த்து வைக்க வேண்டும்

அடுத்து ஆம்பூர் சர்க்கரை ஆலையில் 50 விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டு ஜாமீனிலே வந்து இருக்கிறார்கள். நீங்கள் எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும் அதை உங்களோடு ஒருவராக இருந்து பேசி தீர்ப்போம் என்று சொன்னீர்கள், ஆனால் இன்றைக்கு

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. துரை முத்துசாமி]

ஆம்பூரில் 50 பேர்கள் கைது, முண்டியம்பாக்கத்திலே ஆலை மூடல், இப்படி இருந்தால் விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் எப்படி உங்களை நம்ப முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

அடுத்தபடியாக, வீடுகளை அலாட் செய்யும்பொழுது ஒரு வருடைய பெயருக்கு அலாட் செய்கிறார்கள். சென்னையிலே பார்த்தால், ஒருவருடைய பெயரிலே முதலில் இருக்கிறது, பிறகு ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் சொன்னால் வேறொருவரின் பெயருக்கு அலாட்மெண்ட் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதனால் முதலில் இருப்பவர்கள் காலி செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அத்துடன் இல்லாமல் அலாட்மெண்டிற்காகக் கட்டப் பட்ட பணத்தையும் உடனடியாக திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. ஈ.எம்.டி. என்று 250 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று வாங்கு கிறார்கள், அதைத் திருப்பித் தருவதற்கு கிளார்க் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு அந்தத் துறையிலே நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் இருக்கின்றன, இப்படித் திறமையில்லாமல் நடத்து கிறார்கள், கையாலாகாமல் இருக்கிறார்கள்.

கல்லூரிகள் அனைத்தும் மூடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. திருச்சியிலே உள்ள அனைத்துக் கல்லூரிகளும் மூடப்பட்டு விட்டன. சென்னையிலும் மாநிலக் கல்லூரி, கந்தசாமி நாயுடு கல்லூரி, பச்சையப்பன் கல்லூரி ஆகியனவைகள் மூடப்பட்டு விட்டன, இப்படி அனைத்துக் கல்லூரிகளும் மூடப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வகையில் மாணவர்கள் உங்களிடத்தில் நம்பிக்கையிழந்து விட்டார்கள், விவசாயிகள் உங்களிடத்தில் நம்பிக்கையிழந்து விட்டார்கள், தொழிலாளர்கள் உங்களிடத்தில் நம்பிக்கையிழந்துவிட்டார்கள். அதற்குமேல் எங்களைப்போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின், குறிப்பாக எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் களின் நம்பிக்கையை இழந்து விட்டீர்கள். எப்படியென்றால், பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களைத் தங்கள் பக்கம் வைத்திருக் கின்ற அவர்கள் எங்களை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதற்கு உதாரணம் சொல்கிறேன். நான் சொல்வதை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் குற்றச்சாட்டாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. எங்கள் பகுதிக்கு வந்த அவர்கள் காலையிலே சின்ன சேலத்திலும், மாலையிலே ரிஷிவந்தியத்திலும் கலந்துக் கொள்வதாகத் தகவல். பேரவைத் தலைவரவர்கள் சின்ன சேலத்திலே காலையிலே கலந்து கொண்டார்கள். மாலையிலே அரியலூரில் கட்சிக்காரர் வீட்டில் நடந்த காதணி விழாவிலே கலந்து கொண்டார்கள். அதற்குப்பிறகு பெரிய பகண்டைக் காலனியில் மேநீர்த்தொட்டி திறப்பதாக இருந்த மேல் நிலை நீர்த்தேக்கத்தொட்டி திறக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த முன்னாள் எம்.பி. ஒருவரின் பெயர் அதில் போடப்படவில்லை, எனவே அவர் இவர் கலந்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லி, இவர் கலந்துகொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

[1979 பிப்ரவரி 20

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ; நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது அவர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். அதே நேரத்தில் பேரவைத் தலைவரின்மீது நம்பிக்கையில்லாத அளவில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். அவையிலே இதைப் பற்றிப் பிரச்சினைகளைக் கிளப்பியதால் சொல்கிறேன், தாங்கள் சொல்லுகின்ற நிகழ்ச்சியைப்பற்றி என்னுடைய கவனத்திற்கு யாரும் கொண்டுவரவில்லை. என் அனுமதியைக் கேட்கவில்லை. நான் எந்தெந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கொடுத்திருந்தேனோ அவைகளில் முறையாகக் கலந்துக் கொண்டு திரும்பியிருக்கிறேன். என்னைக் கேட்காமல் ஏற்பாடு செய்த நிகழ்ச்சியில் நான் கலந்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை எப்படிக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியும் ?

திரு. துரை முத்துசாமி : உங்கள்மீது குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. ஆளுங்கட்சி நிர்வாகத்திலே குறுக்கிடவில்லை என்று சொல்லும் ஆளுங்கட்சியினர் முன்னாள் எம்.பி., முன்னாள் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதுவும் தவறு. யாரும குறுக்கிட்டு என்னை நிறுத்த முடியாது. என்னுடைய உரிமைகளிலே யாரும் குறுக்கே நின்று அதற்குச் செல்லக் கூடாது என்று சொல்ல முடியாது. என்னுடைய நினைவுக்கும் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்து, தேதி வாங்கிய நிகழ்ச்சியில் நிச்சயம் கலந்து கொண்டிருக்கிறேன். அப்படியில்லாத நிகழ்ச்சிகளில் நான் கலந்து கொள்ள இயலாது.

திரு. துரை முத்துசாமி : நான் பேரவைத் தலைவர் மீது குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஆளுங்கட்சியினர் நிர்வாகத்திலே குறுக்கிடமாட்டார்கள் என்று சொல்லி அதிகாரத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், பேரவைத் தலைவரவர்கள், இரண்டு மைல்களுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு விட்டு இங்கே வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் கூடச் சொன்னேன், அவர் நல்லவராயிற்றே; நான் கூப்பிட்டபொழுது வந்திருக்கிறாரே என்று சொன்னேன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் கட்சி சார்பற்றவர் ஆயிற்றே, என்னைப் போன்றவர்கள் அழைத்த நிகழ்ச்சியில்கூட கலந்து கொண்டாரே என்று சொன்னேன். அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் ஆளுங்கட்சிக்காரர்களின் தலையீட்டின் காரணமாக பேரவைத் தலைவர் வரவில்லை என்று பேசிக் கொண்டார்கள். ஆகவே,, கட்சிக்காரர்களின் குறுக்கீடு அரசாங்கத்தில் இருக்கிறது என்பதற்கு இதை எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்கிறேன்.

2-2-79 ஆம் தேதியன்று எங்கள் பகுதியில் முதலமைச்சர் இரண்டு திருமணங்களுக்கு வந்தார்கள். அவர் புரட்சி நடிகராக, கட்சித் தலைவராக வந்தால் நான் கவலைப்படப் போவதில்லை.

1979 பிப்ரவரி 20] [திரு. துரை முத்துசாமி]

ஆனால் அவர்கள் ஒரு முதலமைச்சராக நாலரைக்கோடி மக்களுக்கு முதலமைச்சராக வருகிறார்கள். எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக்கூட அவருடைய சுற்றுப்பயண விவரம் அனுப்பப்படவில்லை. நான் முதலமைச்சரைச் சந்திக்க முயற்சித்தேன். அவர் டெல்லிக்குச் சென்றுவிட்டார், எனவே பிரைவேட் செக்ரட்டரியைச் சந்தித்தேன். முதலமைச்சர் வருகின்றபொழுது கள்ளக்குறிச்சியிலிருந்து எழுத்தனூருக்குச் செல்லும் வழியில் என் தொகுதியாகிய சங்கராபுரம் வழியாகத் தான் வரவேண்டும். எங்கள் பகுதியில் வரவேற்பு கொடுக்க வேண்டும், அங்கே ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டவிருக்கின்ற கால்நடை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கல்நாட்டு விழா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டேன்.

இப்படி நான் சென்றபொழுது முதலமைச்சரை நேரடியாகச் சந்திக்கவில்லை, பிரைவேட் செக்ரட்டரியைத்தான் சந்தித்தேன். ரிஷிவந்தியம் தொகுதி உறுப்பினர் சுந்தரம் அவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களைச் சந்திக்கச் சென்றபொழுது போனிலே தான் பேசினார்கள் என்றால் இது என்ன நியாயம்? சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட, அதிலேயும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள், சந்திக்கவே முடியவில்லை. ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் எப்படியோ சந்திக்கட்டும், எங்கேயும் சந்திக்கட்டும். எனக்குக் கவலையே கிடையாது. மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள், குறிப்பாக எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்கள், முதல்வரைச் சந்திக்க முடியவில்லை யென்றால், மக்களது தேவைகளை, குறைகளை, எப்படிச் சொல்வது? ஃபோனில் பேசினால், வேண்டுமானால் நான் வருகின்ற சுற்றுப்பயணத் திட்டத்தை அனுப்புகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், சொல்கிறார்களே தவிர அனுப்புவதே கிடையாது.

இந்நிலையில் எந்த அளவு அரசுமீது நம்பிக்கை வைக்க முடியும்? சட்டமன்ற உறுப்பினர் கீழே இருந்து கேட்கிறார். மாடியிலேயிருந்து ஃபோனிலே சொல்கிறார்கள், நான் பார்த்து தபாலில் குறித்து அனுப்புகிறேன் என்று. முதலமைச்சரை நேரில் பார்க்க முடியவில்லை. அவர் ஃபோனில் தான் தொடர்பு கொள்கிறார். தபாலில் தெரிவிக்கிறேன் என்று கூறுபவர், வருகிறேன் அல்லது வரவில்லை என்று கூட தகவல் அனுப்புவதில்லை. பிரைவேட் செக்ரட்டரியிடம்தான் கேட்க முடிகிறது. அவரிடமும் தகவல் இல்லை. முதல்வர் தொழிலாளர் மீது அக்கறைக் கொண்டிருக்கிறார்கள், விவசாயிகள் மீது அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள், என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகள் எங்கள் மீது அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், எதிர்க்கட்சியை எந்த அளவுக்கு முதல்வர் மதிக்கிறார்கள் என்பதைத்தான்.....

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் மாண்புமிகு துரை முத்துசாமி அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 பிப்ரவரி 20

அவருடைய தொகுதிக்கு வந்தபொழுது தெரிவிக்காமல், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிக்காமல் வந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அன்றைக்கு, அந்தத் திருமணத்திற்கு அவர்கள் செல்வதாகவே இல்லை. டெல்லியிலே அவர்களுக்கு நிகழ்ச்சி யிருக்கிறது என்ற காரணத்தால், வரவில்லையென்று தெரிவித் தார்கள். முதல் நாள் இரவு டெல்லியிலே நிகழ்ச்சிகள் முடிந்து விட்ட காரணத்தால், உடனே திரும்பிவிட்டார்கள். மறுநாள் காலை 5½ மணிக்கு மணமகன் தொலைபேசியில் பேசியதனால், 6½ மணிக்குத்தான் இங்கிருந்து புறப்பட்டுப் போனார். ஆகவே தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தகவல் தர முடியவில்லை யென்ற உண்மையை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : அவர், கடைசி காலத்திலே முடி வெடுக்கட்டும், புறப்பட்டு போகட்டும். ஆனால், வருகிறேன், அல்லது வரவில்லை என்ற செய்தியை சட்டமன்ற உறுப் பினருக்குத் தர வேண்டாமா ? அந்த அளவு தகுதி குறைந்து விட்ட அளவில் இருக்கிறோமா நாங்கள். வருகிறேன், அல்லது வரவில்லையென்று கூடவா எங்களுக்குச் சொல்லக் கூடாது ?

அதே நேரத்தில் முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி யின்போது, மாண்புமிகு அன்பழகன் அவர்கள் சுகாதார அமைச் சராக இருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர் என்னுடைய செம் பரம்பட்டு ஊராட்சிக்கு வருவதாக இருந்தது. நான் நேரிலே கூடப் பார்க்கவில்லை. 3 நாட்களுக்கு முன்னாலே ஃபோனிலே தொடர்பு கொண்டேன்—அப்பொழுது நான் ஊராட்சிப் பெருந் தலைவராக இருந்தேன். சங்கராபுரத்தில் ஒரு டிஸ்பென்சரி திறக்க வேண்டும், அரசம்பட்டியிலே ஒரு ஓப்பன் ஏர் அரங்கு திறக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். அவர், அப்படியே செய்தார். நேரிலே கூட அவரோடு பழக்கம் இல்லை. அப்படிப் பட்ட நேரத்திலேகூட அவர்கள் அனுமதி கொடுத்து தன்னுடைய சுற்றுப்பயணத்தில் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப் பொழுதும் காங்கிரஸ் கட்சியிலேதான் இருந்தேன், அப்பொழுது சட்டமன்ற உறுப்பினராகக் கூட இல்லை. அப்படிப் பட்ட நிலை அப்பொழுதிருந்தது. ஆனால் இந்த அரசு எந்த நிலையிலே எங்களை மதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வேதனையோடு நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க விரும்பு கிறேன்.

1—5—1979 லே மே தின விழா நடைபெற்றது: மாலை அந்த மே தின விழா நடைபெறும் என்று மக்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் 2-ம் தேதிதான் முதல்வர் அவர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : 1—5—1979 மே தின விழா இன்னும் வரவில்லை.

1979 பிப்ரவரி 20]

திரு. துரை முத்துசாமி : சென்ற 1—5—1978 ஆம் தேதி ஆன்று மே தின விழாவிலே முதலமைச்சர் கலந்து கொள்வதாக இருந்தது. ஆனால் அவர் 2—5—1978 ஆம் தேதிதான் வந்தார் என்று சொல்வது, ரெயில் 24 மணி நேரம் தாமதமாக வந்தது என்று சொல்வதைப்போல் இருக்கிறது. இதைத்தான் ஆளுநர்கூட, முதல்வர் இருக்கும்போது, நிர்வாகத்திலே தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திலே சொன்னார்கள். அதற்கு உதாரணமாக முதலமைச்சர் அவர்களே இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் போது உண்மையிலேயே நாங்கள் எல்லாம் வெட்கப்படுகிறோம், வேதனைப்படுகிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே நான் முதலமைச்சரவர்களைச் சந்திக்கச் செல்வதே இல்லை. இப்படியெல்லாம் அவமானப்படுவதைவிட பார்க்காமலே தபால் எழுதி விடுவது நல்லது என்று, இதுவரை நான் முதலமைச்சரை சந்திக்கவே இல்லை. காரணம், இப்படியெல்லாம் அவமானப் படுவதாக அனுபவ பூர்வமாகச் சொல்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியினரும் சொல்கிறார்கள். வெளியே சொல்லமுடியாமல் எங்களிடம் தனியாகச் சொல்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் பார்க்கச் செல்வதில்லையென்று கருதுகிறேன். ஆனால், ஆளுங்கட்சியினருங்கூடப் பார்க்க முடிவதில்லை யென்று....

[பிற்பகல் 1—30]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி மாண்புமிகு துரை முத்துசாமி அவர்கள் பேசுகையில் முதலமைச்சர் அவர்களை சந்திக்க முடியவில்லை என்றும், எங்களை அவமானப்படுத்துகிறார் என்றும் குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார். அவர்கள் எதற்காக அப்படி பேசுகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் எத்தனை பேரை தினமும் சந்திக்கிறார் எத்தனை பேரோடு விவாதிக்கிறார், யார் யார் அவர்களோடு தினசரி தொடர்பு கொள்கிறார்கள் என்ற உண்மையெல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரிந்து இருந்தும், வேண்டும் என்றே திட்டமிட்டு அவர் யாரையும் சந்திக்கவில்லை, அதுவும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களிடமே பேசுவது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இது நியாயமும் அல்ல, உண்மைக்குப் புறம்பானதும் ஆகும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நண்பர் இராதா அவர்கள் திரு. துரை முத்துசாமி அவர்கள் எதற்காக அப்படிப் பேசுகிறார் என்பது தெரியும் என்று சொன்னார்கள். அது ஏதோ ஒரு உள் அர்த்தம் கற்பிக்கிற வகையில் இருக்கிறது. அதை அவர்கள் அம்பலப் படுத்தவில்லை என்றால் மறைமுகமாக உள்நோக்கம் கற்பிப்பது போல் ஆகிவிடும். அது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியோடு பேரவையின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

[1979 பிப்ரவரி 20

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சொல்கிறார் என்ற அடிப்படையில்தான் திரு. இராதா அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. துரை முத்துசாமி : நான் இப்போது சொன்னது அத்தனையும் உண்மை. அவரை சந்திக்கச் சென்ற சுந்தரம், பாலகிருஷ்ணன் ஆகியோருக்கு அவர் இன்டர்வியூ தரவில்லை. நான் இதை நிரூபிக்கத் தயார். முதலமைச்சர் இல்லை என்று மறுக்கட்டும், நான் அதற்குப் பொறுப்பேற்கத் தயார்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முத்துசாமி அவர்கள் மிகவும் வேகமாகப் பேசுகிறார்கள். பேசி முடிக்கட்டும் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று இருந்தேன். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களை சந்திப்பதில் அவர் சொல்கிற அளவிற்கு சிரமங்கள் இருக்காது, முன்கூட்டியே அவர் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு, அவர்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்று நேரம் குறித்துக் கொண்டால் நிச்சயமாக அந்தச் சங்டங்கள் ஏற்படாது. உதாரணமாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அவையில் இருக்கிற நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை இன்னொரு நாளைக்கு நீடித்து வைதுக் கொள்ளலாம் என்று அவரோடு பேசி முடிவெடுக்கத் தொடர்பு கொண்ட நேரத்தில் முக்கியமான ஒருவரோடு முதலமைச்சர் அறையில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று செய்தி வந்தது. ஆகவே, உறுப்பினர்கள் முன்கூட்டியே தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டால் இந்தத் தொல்லைகள், சிரமங்கள் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : இப்போது முறை எப்படி என்று சொன்னார்கள். எத்தனை நாளைக்கு முன்பு இப்படி செய்து கொள்ளவேண்டும் என்கிற முறையையும் சொல்லி விட்டால், நாட்டுக்கும் தெரியும். இங்கேயிருக்கிற அமைச்சர் அவர்களே சந்திக்க முடியவில்லை என்பது இப்போது நாட்டுக்கும் தெரிந்து விட்டது. திரு. இராதா அவர்கள் ஏதோ சொல்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் இதை எப்படி வேண்டுமானாலும் திசை திருப்பி விடலாம். ஆனால் முக்கியமான பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளிலே கலந்து கொண்டு, முக்கியமான விஷயங்கள் குறித்து பேச வேண்டிய நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால் முன்கூட்டியே நேரம் குறிப்பிட்டுக் கொண்டு செல்வதுதான் நல்லது. அது முதலமைச்சரோடு முறையோடு விஷயங்கள் குறித்து பேசுவதற்கும், பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். அந்த முறைதான் உறுப்பினர்களுக்கும் ஏற்றது. முதலமைச்சருக்கும் சாத்தியமானது.

1979 பிப்ரவரி 20]

திரு. துரை முத்துசாமி : சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை விட யார் முக்கியமானவர் என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கு எப்படி என்று வழியைச் சொல்லி விட்டால் நல்லது. நான் இதுவரையில் முதலமைச்சரைச் சந்திக்கச் சென்றதே இல்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கும் தெரிந்ததுதான். உங்களுக்காகத்தான் சொல்கிறேன். நீங்களாவது எனக்கு வழி சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். விவரம் தெரிந்தவர். அருமையாகப் பேசுகிறீர்கள். (சிரிப்பு) அருமை என்பதில் பல விளக்கம் உண்டு. பேரவைத் தலைவரை உங்கள் விவாதத்தில் இழுக்கக் கூடாது. அதுதான் உங்களுடைய அருமை. அதைத் தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, வழக்கறிஞர் விவரம் தெரிந்தவர் என்கிறீர்கள். அப்படியானால் மற்றவர்கள் விவரம் தெரியாதவர்களா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் குறிப்பிட்டு அவர்களை மட்டும் சொன்னேன். அவர் வழக்கறிஞர், விவரம் தெரிந்தவர் என்று சொன்னேன். நீங்கள் ஏன் அதை வேறு மாதிரி எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள். அவர் விவரம் தெரிந்தவர் என்றால் மற்றவர்கள் விவரம் தெரியாதவர்கள் என்று எடுத்துக் கொள்வது சரியல்ல.

திரு. துரை முத்துசாமி : நம்முடைய தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஒன்றியத் தலைவர்கள் நினைத்த நேரத்தில் மக்களின் கோரிக்கைகளை தெரிவிக்க அவரைப் போய் பார்க்க முடியும். ஆகவே, இப்போதும் சுலபமாக முதலமைச்சரைப் போய் பார்க்க வழிவகை செய்ய முயற்சி எடுக்க வேண்டும். நான் அவர் மீது தப்பு சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.....

மாண்புமிகு ச. இராமச்சந்திரன் : இப்பொழுதாவது உண்மையை ஒத்துக்கொண்டதற்கு நன்றி. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை தான் பார்க்கப்போய், முடியாமல் போனதாக சொல்லவில்லை.

திரு. துரை முத்துசாமி : நான் போனதாக சொல்லவில்லை. மற்றவர்கள் போயும் பார்க்க முடியாமல் வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு பல ஆதாரங்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் இதுவரையில் போனதுமில்லை; போய் பார்க்க வேண்டிய அவசியமும் எனக்கு வரவில்லை.

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1979 பிப்ரவரி 20

அடுத்து, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னதைப்போல, முதலமைச்சரவர்களைப் பார்க்க வெண்டுமென்றால் எத்தனை நாளைக்கு முன்பே எழுதி கொடுக்க வேண்டும்? எழுதி கொடுக்க வேண்டுமா அல்லது டெலிபோனிலே கேட்டால் போதுமா? அந்த விவரம் தெரிந்துவிட்டால் அது இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர் களுக்கும், இந்த நாட்டு மக்களுக்கும் நல்லது. ஏன்? மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கும் நல்லதுதான். இதைப்பற்றி முதலிலேயே நான் பேச ஆரம்பித்தால் தகராறு வரும் என்று தெரியும்; அதனால் தான் கடைசியாக வைத்துக் கொண்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேரமாகி விட்டது, முடித்து விடுங்கள்.

திரு. துரை முத்துசாமி: இப்படிப்பட்ட சீர்கேடுகள் இல்லாமல் மக்களுக்கு எளிதாக காண முடிகின்ற முதலமைச்சராக இருக்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்கள், நலிவுற்ற மக்கள் எல்லாம் எளிதாக வந்து பார்த்து, தங்கள் குறைகளை எடுத்துச்சொல்லும் அளவுக்கு தன்னை இனிமேலாவது திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பல குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். இன்னும் ஏராளமான குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக லஞ்சம், ஊழலைப் பற்றி பேச வேண்டும். அதற்கு நேரமில்லாத காரணத்தால் இந்த அளவு பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(6) அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 22-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

''சட்டமன்ற பேரவையில் முதல் ஒருமணி நேரம் 'வினாக்கள்-விடைகள்' என்றுள்ள தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 22-ஐ நாளை அதாவது 21–2–1979 அன்று தளர்த்த வேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9·00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1·38 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.